

SATHY Uutiset

SATHY ry. 10 vuotta yhdistysrekisterissä 1996 - 2006

APBT-erikoisnumero!

**Tulevat SATHY-
tapahtumat**

**Uusi SATHY-rotu:
patterdalenterrieri**

**APBT:n tuonti
USA:sta**

**APBT
Suomessa**

**SATHY
Kevätkinkarit**

**Uusimmat
koiratulokkaat**

ROYAL CANIN
CANINE HEALTH NUTRITION™

*Energiaa
työsuorituksiin!*

CYNOTECHNIQUE ENERGY 4300

Runsasenerginen ravinto koirille, jotka suorittavat lyhytaikaisia ja intensiivisiä tehtäviä

CYNOTECHNIQUE ENERGY 4800

Runsasenerginen ravinto koirille pitkäkestoisiin suorituksiin

Energy-ruuat sisältävät tiivistä, tasapainosta ja nopeaa energiaa aktiivisen työkoiran tarpeisiin.

Myynti erikoisliikessä.

ROYAL CANIN FINLAND OY

MALMINKAARI 9 B - PL 73 - 00701 HELSINKI - PUHELIN 020 747 9600 - FAKSI 020 747 9619 - WWW.ROYALCANIN.FI

Tämä on SINUA varten! SATHY Kevätkinkerit

Tule mukaan! Osallistu!

SATHY ry.:n vuosittainen, riemukas kevään avaaja, SATHY Kevätkinkerit vietetään tänä vuonna toukokuussa, **helatorstaina, 25.5.2006 klo 11-15 Helsingin Rastilassa**. SATHY Kevätkinkerit on pidetty Rastilassa jo moniaita vuosia putkeen, joten paikka on varmasti monelle jäsenelle tuttu. Rastilan osoite on Karavaaninkatu 4, 00980 Helsinki. Rastila sijaitsee Itä-Helsingissä Vuosaaren pohjoispuolella, noin 13 km Helsingin keskustasta.

Rastila on meren rannalla, upeissa maisemissa. Kenttä on nurmikkoja ja hiekkaa, eli parempaa tapahtumapaikkaa SATHY Kevätkinkereille tuskin on!

Ohjelmaa

Ohjelma alkaa heti klo 11.00, joten ole ajoissa koirasi kanssa paikalla!

SATHY Kevätkinkereillä järjestetään virallinen kilpailu palkintoineen ja rankingpisteineen taakanvedossa, voimavedossa ja tuholaistorjunnassa. Jo SATHY Pulkkariehdossa nähtiin, että taakanvedossa taso on tällä hetkellä aika kova, joten treeniä lisää... Taakanveto ja voimaveto ovat perinteisiä, SATHY ry.:n maahantuomia ja kehittelemiä lajeja työkoirille. Tuholaistorjunta on SATHY ry.:n kehittämä pienten työkoiraterriereiden oma laji.

Lisäksi SATHY Kevätkinkereillä järjestetään lisäksi leikkimielinen kisa palkintoineen koirapussijuoksussa ja pienten koirien nopeusjuoksussa. Koirapussijuoksu on nopeatempoinen, hauska laji koirille ja omistajille. Nopeusjuoksu on ollut

Meikäläinen lähtee SATHY Kevätkinkereille tapaamaan muita amerikanbulldoggeja ja koirakavereita! Tule Sinäkin!

yllättävän jännä laji, saa nähdä kuka pikajuoksija tällä kertaa nappaa voiton kotiin!

SATHY Kevätkinkereiden pääsponsorin on tuttuun tapaan laadukas koiranruoka Royal Canin, eli luvassa on suuri määrä tuhteja koiraruokapalkintoja!

Lisäksi SATHY Kevätkinkereillä on luvassa SATHY rotuisten koirien rotuesittelyt, myynnissä on monipuolinen tarjonta koirien tarvikkeita, mukana menossa Koira-tuotte, SHOP.SATHY, SATHY Buffet...

Muista tulla mukaan, Kevätkinkereillä ei turhia nipoteta! Keväisessä ilmassa on mukava turista koirajuttuja ja osallistua lajeihin! Väliaikana tietenkin makkaraa ja pullaa...

Osallistumismaksut

SATHY Kevätkinkereille sisään-pääsy ja osallistuminen lajeihin on SATHY ry.:n jäsenille maksutonta.

Muille kuin jäsenille maksut ovat seuraavasti:

- sisäänpääsy aikuiset 5 €
- sisäänpääsy lapset (10-18 vuotta) 2 €
- sisäänpääsy lapset (0-10 vuotta, vain aikuisen seurassa!) 0 €
- taakanveto 5 € / koira, muista omat valjaat! Lainavaljaita ei ole, ilman omia valjaita ei voi kisailta.
- osallistuminen voimaveto 5 € / koira
- osallistuminen tuholaistorjunta 5 € / koira
- osallistuminen koirapussijuoksu 5 € / koira & ohjastaja
- osallistuminen koirien nopeusjuoksu 5 € / koira.

Muuta tärkeää infoa

Lapset pääsevät SATHY

SATHY Kevätkinkerit järjestetään monivuotisen perinteen mukaisesti Helsingin Rastilassa, upean meren rannalla. Tiedossa mukavaa koirameininkiä koko perheelle!

Kevätkinkereille sisään ainoastaan aikuisen seurassa ja kokoaikaisessa valvonnassa. Lapsia ei saa jättää heitteille.

Koirat pääsevät sisään ainoastaan kytkettyinä, ei fleksejä tai muita kelataluttimia. Koiran jätökset tulee kerätä pois välittömästi.

SATHY Kevätkinkereille voi osallistua vain ja ainoastaan SATHY-rotuisen koiran kera tai ilman koiraa. Koiralla tulee olla mukana voimassa oleva rokotustodistus ja koira olisi hyvä madottaa noin 1-2 viikkoa ennen SATHY Kevätkinkereitä. Rokotustodistus tulee näyttää sisäänpääsyn yhteydessä.

SATHY Kevätkinkereillä on wc-tilat naisille ja miehille. Wc-tiloihin pääsee maksutta avainkortilla, jonka saa SATHY Info-pisteestä.

Avustajia

Avustajia SATHY Kevätkinkereille kaivataan jälleen runsain mitoin. Mikäli haluat päästä osalliseksi huimaa työkoiratunnelmaa täysin veloitusetta ja nauttia lisäksi hienoista avustajille tarjottavista eduista, ota yhteyttä nyt heti osoitteeseen info@sathy.fi Huomaa! Avustajien täytyy ilmoittautua SATHY Kevätkinkereille sitovasti tapahtojen tilaamisen vuoksi hyvissä ajoin, joten toimi heti.

Iloista ja tapahtumarikasta kesää!

Hyvä lukija, käsissäsi on SATHY Uutiset-lehti numero 2/2006. Olet saanut tämän lehden olemalla SATHY ry.:n jäsen.

Tänä vuonna SATHY ry. järjestää enemmän isoja työkoiratapahtumia kuin koskaan aikaisemmin. Suurin osa tapahtumien päivämääristä ja paikoista on lyöty jo lukkoon. Muista osallistua!

Tulevia SATHY tapahtumia s.5

Kuluvan vuoden tärkeimmät SATHY tapahtumat, mitä, missä ja milloin. SATHY ry. on erittäin aktiivinen yhdistys ja paras hyöty tulee kun osallistuu tapahtumiin ja toimintaan. Tutki tulevia tapahtumia ja osallistu, tapaat muita harrastajia ja koirasi saa virikkeitä!

Uusia koiratulokkaita s.5

Uusia, aitoja SATHY-rotuisia koiria Suomessa. Maahamme tuodaan ulkomailta uusia lemmikkejä ja kantakoiria, tässä uusimmat.

Pittimuorin tarinat s.6-7

Pittimuorin alkukesän japatukset.

Uusi SATHY rotu, patterdalenterrieri s.8-10

Upouusi SATHY-työkoirarotu, patterdalenterrieri esittelyssä. Tällä vähemmän tunnetulla koirarodulla on vankka ja pitkä suosio luolakoiraharrastajien joukossa. Pieni ja pippurinen patterdalenterrieri on jo rantautunut Suomeen ja jalansija on tukeva.

Lehdistä saksittua s.11

Kaikenmoista ajankohtaista koira-asiaa.

APBT pennun tuonti USA:sta s.12-14

Mitä pitää sisällään koiran haku jenkeistä? Helppoa?

Vaikeaa? Mukavaa?

Koiravalikoima maailmalla on valtava, ei ole mitään syytä olla hyödyntämättä globalisaatiota myös koiramaailmassa.

APBT Suomessa s.15

Amerikanpitbullterrieri-koirarodun alkutaival Suomessa. Kotimaassa harvinaisen koirarodun matkaan mahtuu mutkia ja ihmeellisyyksiä.

Mitä koirat ovat tuhonneet s.16

Nuo perheen mussukat, mitä ihmettä ne tekevätään "vapaa-aikanaan"? Aika kultaa muistot ja oman karvaturrin tihutyöt vaipuvat helposti unholaan. Verestä muistojasi lukemalla muiden kokemuksia.

SATHY t-paidat s.17

Sinä joka olet maksanut SATHY ry.:n jäsenmaksun koko vuodesta 2006, lue tämä tarkkaan!

SATHY osto ja myynti s.17

Uusimmat koirien käytetyt kamat kierrossa.

TÄRKEÄÄ TIETOA JÄSEN T-PAIDASTA!

Valitettavasti tiedossa ei edelleenkään ole kuin osa koko vuoden jäsenmaksun maksaneiden jäsenten haluamaista t-paitojen malleista ja koosta. **Jos maksoit koko vuoden jäsenmaksun vuoden alussa niin katso osoitetarraa tämän lehden takasivulla.** Jos tarrassa lukee valitsemasi paita ja koko on asia sinun kohdaltasi kunnossa. Jos tarrassa on pelkkä nimi ja osoite niin ilmoita SATHY:lle mahd. pikaisesti millaisen jäsenpaidan haluat. Kaikki paidat joudutaan tilaamaan yhdellä kertaa ja siitä syystä matti-myöhäisiäkin odotetaan.

SATHY eli Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastaja-yhdistys ry.

ajaa niiden koiraharrastajien asiaa, joiden mielenkiinnon kohteena ovat puhdasrotuiset ja rekisteröidyt

- amerikanbulldoggit
 - amerikankääpiöterrierit
 - amerikanpitbullterrierit
 - vanhaenglanninbulldoggit
 - amerikankarvatonterrierit
- ja monet muut työkoirarodut.

Yhdistyksestämme saa paljon hyvää tietoa myös monista muista ei-FCI-koiraroduista.

Jäseneksi voi liittyä ottamalla yhteyttä yhdistyksen toimihenkilöihin ja kertomalla yhteystiedot tai Internet-sivuilta www.sathy.fi. Jäseniltä peritään vuosittainen jäsenmaksu, erillistä liittymismaksua ei ole.

Yhdistyksen toimintaan on helppo osallistua. Ainoa mitä tarvitaan on aktiivisuus – kanna kortesi kekoon. Tekemistä riittää yhdistyksen toiminnassa, roduista tiedottamisessa ja yhteyksien ylläpitämisessä – ota epäröimättä yhteyttä.

Oletko muuttamassa?

Jos yhteystietosi ovat muuttumassa tai tuntuu siltä, että postisi tulee väärään osoitteeseen, niin ilmoita meille uusi osoitteesi.

Jos on kivaa tai vähemmän kivaa kerrottavaa niin siitä kannattaa kertoa myös muille yhdistyksen jäsenille. On tärkeää jakaa kokemuksia omasta lemmikistä, voi olla, että jotakuta askarruttaa juuri samat asiat.

SATHY yhteystiedot

SATHY ry.:n löydät internetistä osoitteesta <http://WWW.SATHY.FI> kuvia ja tekstiä voit lähettää s-postitse osoitteeseen info@sathy.fi

Toimituksellinen materiaali osoitteeseen **SATHY ry.**
Korkeakalliontie 69
03300 Otalampi

SATHY:n puhelinvastaaja ja faksi (09) 2247 317.

Tulevia SATHY tapahtumia

Iso osa SATHY ry:n vuoden 2006 tapahtumista on jo lyöty lukkoon sekä päivämäärän että paikan suhteen. Muutoksia näihin tässä mainittuihin tapahtumiin tuskin tulee, mutta viime hetken lisätiedot ja muutokset löydät tietenkin aina Internet-kotisivuilta www.sathy.fi

SATHY Kevätkinkerit

SATHY ry:n vuosittainen, riemukas kevään avaaja, SATHY Kevätkinkerit vietetään tänä vuonna toukokuussa, helatorstaina, 25.5.2006 klo 11-15 Helsingin Rastilassa. SATHY Kevätkinkerit on pidetty Rastilassa jo moniaita vuosia putkeen, joten paikka on varmasti monelle jäsenelle tuttu. Jos kaipaat karttaa, ajo-ohjeita tms. niin katso tarkemmat tiedot www.sathy.fi

SATHY Kevätkinkereillä järjestetään virallinen kilpailu palkintoineen ja rankingpisteineen taakanvedossa, voimavedossa ja tuholaiistorjunnassa. Lisäksi järjestetään leikkimie-

linen kisa palkintoineen koirapussijuoksussa ja pienten koirien nopeusjuoksussa. Lisäksi rotuesittelyt, myynnissä monipuolinen tarjonta koirien tarvikkeita, Koiratuote, SHOP.SATHY, SATHY Buffet... Muista tulla mukaan, Kevätkinkereillä ei turhia nipoteta!

SATHY Kesäpäivä

Kesäkuumalla, lomalla, mitäs sitä tekisi... no lähtisi SATHY Kesäpäiville tietenkin! Heinäkuussa, 9.7.2006 Vihdissä, osoitteessa Korkeakalliontie 69 Otalampi, klo 11-15 on luvassa paljon mukavaa ja rentoa kesämeininkiä SATHY työkoirille omistajineen!

SATHY Kesäpäivillä järjestetään makkaran grillauksen ja rennon jutustelun lomassa lisäksi virallinen kilpailu palkintoineen ja rankingpisteineen taakanvedossa, voimavedossa ja tuholaiistorjunnassa. Lisäksi järjestetään leikkimielinen kisa palkintoineen koirapussijuok-

sussa ja pienten koirien nopeusjuoksussa. Lisäksi myynnissä monipuolinen tarjonta koirien tarvikkeita, Koiratuote, SHOP.SATHY, SATHY Buffet... Luvassa on myös muuta mukavaa kesäkivaa, kannattaa tulla mukaan!

SATHY Expo 2006

Syyskuussa, lauantaina 16.9.2006 järjestetään jo legendaksi noussut SATHY Expo, Pohjoismaiden työkoirien massiivinen megatapahtuma. Tapahtumapaikka on viimevuotiseen tapaan Helsingin Purina Arena. SATHY Exossa järjestetään Viralliset Pohjoismaiden Mestaruuskisat todella upeine, arvokkaine palkintoineen ja rankingpisteineen taakanvedossa, voimavedossa ja tuholaiistorjunnassa. SATHY Exossa järjestetään myös virallinen kisa upeine, arvokkaine palkintoineen koirapussijuoksussa ja pienten koirien nopeusjuoksussa. Lisäksi rotuesittelyt ja paljon muuta.

SATHY Expo on Pohjoismaiden suurin ja kaunein työkoiratapahtuma! Tätä ei kannata missata ja itse asiassa oman koiran treenit on syytä aloittaa viimeistään nyt!

SATHY Kisapäivät

Lokakuussa, 21.-22.10.2006 Vantaan Myyrmäkihallissa järjestetään SATHY Kisapäivät. Kisapäivillä kisailla Lemmikki 2006 suur tapahtuman yhteydessä. SATHY Kisapäivillä tottakai virallinen kilpailu palkintoineen ja rankingpisteineen taakanvedossa, voimavedossa ja tuholaiistorjunnassa. Kisapäivillä järjestetään myös leikkimielinen kisa palkintoineen koirapussijuoksussa ja pienten koirien nopeusjuoksussa. Lisäksi rotuesittelyt ja paljon muuta. Kisat ovat kaksipäiväiset, tarkempi ohjelma ilmestyy pian sivulle www.sathy.fi

Tule mukaan SATHY ry:n osastolle oman koirasi kanssa esittelemään yhdistystä ja koiriamme, ota yhteyttä nyt heti!

Uusia koiratulokkaita!

Suomeen on kevään aikana saapunut koko liuta upeita, aitoja amerikkalaisperäisiä työkoiria!

On erinomaisen tärkeää, että kun tekee päätöksen hankkia SATHY-rotuinen koira, hankkii koiran parhaasta mahdollisesta kennelistä. Tämä palvelee koko rotua.

Amerikanpitbullterrieri Garner's Miss Yoko

Suloinen amerikanpitbullterrieri Garner's Miss Yoko saapui Suomeen omistajansa mukana huhtikuussa Yhdysvalloista. Omistaja suunnitteli koiran hankkimista kaksi vuotta, keskusteli kasvattajan kanssa parhaasta mahdollisesta pentueesta, ja oli valinnut koiran jo ennenkuin emo oli astutettu. Pentu maksettiin heti kun pennut olivat syntyneet, rokotettiin asianmukaisesti USA:ssa ja haettiin henkilökohtaisesti kasvattajan luota USA:sta. Kaikki sujui hienosti, suunnitelmien mukaisesti ja omistaja on enemmän kuin tyytyväinen uuteen tulokkaaseen. Näin pitää toimia kun

hankkii itselleen aitoa amerikanpitbullterrieriä.

Amerikankääpiöterrieri 'PR' Valhalla Ridge Vincent Van Go

Aikuinen, 2-vuotias uros 'PR' Valhalla Ridge Vincent Van Go saapui Suomeen omistajan ystävän käsimatkatavaran Yhdysvalloista toukokuussa. Koira tulee kasvattaja Karen Larsonin kennelistä, Valhalla Ridge Farm. Vincent on komea, mutta vielä hieman ujon oloinen tulokas, joka on jo käynyt eläinlääkärin tarkastuksessa ja saanut terveen koiran paperit. Vincentin hankinta harkittiin tarkkaan, koira oli suunniteltu ja valittu jo vuosi ennen koiran tuloa Suomeen. Vincent tulee olemaan osa suomalaisten amerikankääpiöterriereiden jalostusohjelmaa.

Amerikankääpiöterrieri 'PR' Marfox Brown Bebe

Aikuinen, 1,5-vuotias uros 'PR' Marfox Brown Bebe on koira, joka ostettiin jo puoli-toista vuotta sitten. Koira on

vain odottanut sopivaa kyytiä Suomeen ja sehän järjestyi toukokuussa! Bebe tulee Marfox kennelistä, josta tulevat maailman parhaimmat ja terveimmät white & tan amerikankääpiöterrierit. Kasvattaja on Mary Ruth J Schuner. Bebe on tällä hetkellä Euroopan neljäs white & tan amerikankääpiöterrieri ja on jo käynyt eläinlääkärin tarkastuksessa ja saanut terveen koiran paperit.

Patterdalenterrieri TBC's Halleli

Suomen ensimmäinen patterdalenterrieri, Untti, eli virallisemmin TBC's Halleli, saapui Suomeen toukokuussa 2006. Pitkään odotettu Untti oli parin vuoden harkinnan tulos ja koiran hankki pitkänlinjan SATHY-harrastaja, jolla on ollut SATHY-rotuisia koiria jo 10 vuoden ajan. Untti on uros-

Superkasvattaja Brian Nuttall (vas) ja Untin kasvattaja Rikki Scheuermann (oik).

pentu ja aika näyttää, onko Untti sellainen metsästyskoira, kuin sukupuu lupaa. Untti on jokatapauksessa testattu jo alustavasti 9 viikon iässä johtavan suomalaisen metsästyskoira-asiantuntijan ja palveluskoirakouluttajan toimesta. Untilla on jo näin nuorena harvinaisen voimakas metsästysvietti.

Morjens!

Kesä on sitten täällä, lopultakin. Olin pittini kanssa tänään ihastelemassa aurinkoa ja alkavaa kesää koirapuistossa. Siellä oli myös puolivuotias pentu, jonka kanssa kehottelin pittityttöäni leikkimään nästisti, ja vanhempi uroskoira, jota hauvani palvoo ja kunnioittaa suurena idolinaan, joten vissiin pittini oli jo valmiiksi vähän käsijarru päällä, kun puistoon tuli puolitoistavuotias saksanpaimenkoiranarttu ja alkoi komeennella.

Etenkin omistajansa viereltä paimenkoira teki räy-räy-räysyöksyjä – omistaja käsitti tämän jalona, suojelevana käyttökseenä, mutta todellisuudessa tietenkin vähän epävarma koira sai tukea mamman läheisyydestä, eli hiukan päinvastainen asetelma siis, mutta hällä vääliä...

Pittini kumarsi paimenkoiralle nöyrästi ja antoi sen olla omissa oloissaan.

Mutta annas olla. Pentu ja vanha uros lähtivät, vain schäfer jäi oman koirani jakamatoman huomion kohteeksi, ja mitä lie liikkuu pienessä koiranpäässä, mutta pittini asenne muuttui oitis. Heti alkajaisiksi se lähti rennon huolettomasti kohti schäferiä, jolla oli suusaan iso keppi. Schäfer katsoi hetken ja pudotti kepin. Ensimmäinen piste pitbullille. Sitten mentiin hetki peräkanaa, pitti edellä ja schäfer perässä, kunnes koirani kääntyi, schäfer yritti pelotella räy-räy-räysyöksyllään, mikä siihen asti oli kantanut niin kaunistahedelmaa, mutta nyt kiiluivat meidän pienen silmät eikä nöyryydestä tietoaakaan... Taas mentiin peräkanaa, schäfer edellä ja pitti perässä, ja kun oma koirani on aika nopea, se kiskoi toisesta karvatukkoja,

eikä oman mamman hoiteisiin vetäytyminen auttanut schäferiä yhtään – pittini meni perässä vain ja ravisteli paimenkoira-parkaa kuin rätettä. Kai se oli leikkiä olevinaan? Varmaan, kun hauvani tuli kutsutaessa ihan nätisti pois, eikä minun tarvinnut ruveta sitä voimakkein vääntämään irti perusteellisen järkyttyneestä schäferistä...

Yksi pääsky ei kesää tee, mutta voi olla, että pitbullini alkaa aikuistua hiljalleen – ainahan se on ollut reipas ja kova painimaan, mutta IHAN selaista ilmettä kuin tänään en ole sillä aikaisemmin nähnyt.

Tappelu olisi saattanut olla lähellä, mikäli schäfer olisi ollut oikeasti niin kovis kuin esitti olevansa. Vaikka totta kai pittini oli koko ajan nähnyt bluffin vähintään yhtä selvästi kuin minäkin. Muut seikat, luultavasti vanhan uroksen läsnäolo, sitä ensin alkuun pidätelivät, mutta kun kenttä oli vapaa niin... Pittini on hyvin viisas koira. Sitäpaitsi kiero, kuten tyttökoirat yleensäkin.

Pelottava juttu

Ystävämme Mira-rottweiler oli yhtenä iltana omistajansa kanssa puistossa, kun ohi kulki joku mies, joka koiran nähdessään alkoi huutaa putkihuutoa, ***ttu mä tapan kaikki koirat, revin niiltä pään irti, ym. herttaista, eikä siinä vielä kaikki, vaan äijä ihan tosissaan alkoi tunkea puiston portista sisään. Täysin palkein takaisin karjuva rottweiler portin toisella puolen oli sitten kuitenkin vähän liikaa ja menemättä jäi. Sillä kertaa. Mutta tässä jutussa on nyt parikin huolestuttavaa kohtaa. Entäpä jos puistossa olisimme olleet pittini ja minä? Siis Me? Koirani on ihan liian pieni ja hyväntahtoinen pelottaakseen ketään, enkä itse, suuresta koostani huolimatta, selviäisi yhtään sen paremmin. (Ainoa hyvä puoli, että uhkaavasti käyttäytyvä vieras ihminen ei IKINÄ onnistu ottamaan pitbulliani kiinni, ainakin toinen meistä jää henkiin, toivottavasti...)

Pitääkö tässä nyt vielä vanhoilla päivillään ruveta kantamaan puukkoa taskussa? Naurettavaa! Mutta rupean kyllä,

jos sikseen tulee... Muuten olen sitä mieltä, että pari piipullista hauleja keskivartaloon olisi ihanteellinen rauhoittava lääkitys näille ihmishahmoisille sontakasoille ja yhteiskunnan syöttiläille – vai olisiko keino sittenkin HIUKAN liian nopea... Grrrr... Nyt tutkailemaan Keltaisen Pörssin "myydään tappajakoiria"-ilmoituksia...

Rupia päässä

Koirapuistossa sitten sattuu ja tapahtuu. Pikku nujakoinnin seurauksena oman koirani niskaan ilmestyi haava ja sitten arpi. Kääks!

Onneksi takaraivossa oleva puremajälki on alkanut umpeutua, kun tajusin ostaa apteekista vanhaa kunnan Terra-Poly-voidetta. Vältymme ehkä siis toiselta eläinlääkäreissulta viikon sisään. Tämä siis ihan vain sillä ehdolla, että vamma jatkaa kaunista arpeutumistaan. Osaapa eräillä olla myrkyllinen purema, yleensä pittini naarmut ovat parantuneet melkein saman tien kun ovat ilmestyneetkin, mutta syyllinen Olli ON vähän omituinen koira, johtuu vissiin osittaisesta pinseri-perimästä, hahhah, enkä oikeastaan tykkää siitä yhtään. Oma koirani kylläkin tykkää, pieni pöhvöli, mutta emme nyt enää kuitenkaan leiki Ollin kanssa, sillä on ennenkin ollut vähän vaikeuksia erottaa pittiniä puruluusta, ja tämä tarkoittaa aina mustaa merkintää minun papereissani... Se on sitten ihan eri asia mitä pittini tekee, sehän vain LEIKKII – tosin pittini on sil-lai tervepäinen koira, että se ei pureskele leikkikavereitaan ruineen ero. TÄSSÄ on se pikkuruinen ero.

Nyt viikkoa myöhemmin koirani takaraivossa joka tapauksessa entisen ruven kohdalla kasvaa kaunis vaaleanpunainen iho, ja muutama karvantenkään yrittää kohotella päätänsä, että ehkäpä laikku vielä joiain päivänä on muisto vain.

Mäiskettä kadussa

Itselle sattui onnettomuus toissailtana, kun lähdimme ylittämään katua, ja vihreä valo alkoi välkyttää just samalla hetkellä. Juostaan, sanoin koiralle, ja sitten kenkäni takertui ratikkakiskoon ja mäiskähdin vauhdissa asfalttiin. Onneksi en käytä tekohampaita, ne olisivat varmaan singahtaneet

suusta siinä täräyksessä. Sain sitten kokoiltua itseni kasaan taas ja ylitettyä kadun lopullisesti, ennen kuin autot vyöryivät päällemme, ja koira katseli että mitä, eikö siis juostakaan? Likaisena ja ontuen laahustin kotiin, ja koira napitti koko matkan sen näköisenä, että mitähän hauskaa tuo seuraavaksi keksii. Olisi vain ollut kiitollinen, ettei jäänyt alle...

Nyt on polvi mustelmilla ja toinen olkapää jäykkä, käsi ei kohoa reippaaseen tervehdykseen vaikka miten yrittäisi, mutta eiköhän tämä tästä. Ja niin kun olen aina painottanut, että ei PIDÄ ryntäillä liikenteessä. Eli toisin sanoen: Mitäs Minä Sanoin....

Putket kuntoon

Tänä aamuna jäimme odotelemaan putkiliikkeen äijä, pattereita tarkasteltiin asunnoissa, ja olin sopinut ajan jolloin voi meille tulla. Eihän pittini varmaan vieraita oikeasti tappaisi, hahhah, mutta psyykkisiä vaurioita se voisi hyvinkin saada ilman mamman tukea jne.jne. sovimme siis ajan.

Just. Oletko ikinä yrittänyt sopia mitään putki- ym. huoltotfirmojen kanssa? Eihän se toimi. Koskaan... Sain soitella useampaankin numeron ennen kuin asentaja tavoitettiin (ooh! nyt muistankin!) ja tuli sitten toteamaan, että minun asunnossani eivät patterit vuoda. No SEN olisin voinut kertoa itsekin, mutta kukaan ei kysynyt... Myöhästyin sitten töistä oikein kunnolla, kylläpä stressaa.

Niin koiran mielestä oli oikein mukava kun tuli vieraita aamutuimaan, tähän on sellainen koirayksilö joka ei edes hauku, päinvastoin kuin rakastettu edeltäjänsä. Oikein purulua yritti pittityttöni tarjota vieraalle, parasta vissiin mitä tiesi, mutta ei kelvannut.

Huolestuttava häirikkö

Sitten vähän huolestuttavampi juttu. Muistatko, kun kerroin siitä yhdestä koirapuistotuttavasta, joka kaljapäissään heitti pittini nurin, mistä sitten tiukasti ojensin jne.jne. No nyt sitten: miestä ja koira ei ole näkynyt reilun kuukauteen. Ei mitään havaintoa, kenelläkään. Viimeksi kun tapasimme oli koiran flexi hajonnut, omistaja kyseli voiko sitä korjata mitenkään. Kauheita mahdol-

lisuusia kohoaa mieleeni... Sitäpaitsi mies on sairaseläkkeellä työuupumuksen takia, rahat vähissä, kesä tulee... Mitä jos on tapahtunut jotain IHAN kauheaa? Vaikka itsemurha? Ja minäkin olin niin tyly... Tää ei ole nyt kivaa enää yhtään, omatunto soimaa – mistä huolimatta koiraani EI saa heitellä, mutta kuitenkin, kun ei pittini ollut millenkään jne. (Toimisin tosin vastaavassa tilanteessa samoin edelleen, että ehkä tätä on siinä mielessä turha pähkäillä.)

Parsoni ja Olli

Viime viikolla koirapuistossa pienellä pitilläni oli kovasti paineita, kun ystävällisempi parsoni tuli puistoon. Niin ystävällisempi se ei kuitenkaan ollut, että olisi ihan tuosta vain heti kättelyssä suostunut painamaan, joten sitten juostiin peräkanaa. Varmaan kymmenen kertaa puiston ympäri, ihmettelin eikö ala pittää jo väsyttää. Ei alkanut. Sen sijaan parsoni alkoi pehmetä, ja aina sen pysähtyessä pitbullini kiepahti ympäri (koirani siis juoksi näytti kierroksia nk. jäniksenä) ja yritti aloittaa kunnan reippaan painimatsin. Jolloin parsoni ärähti, ja taas mentiin. Näytti, että koirilla oli oikein hauskaa, ja kukaties ne juoksisivat puistoa ympäri vieläkin, ellei portille olisi ilmestynyt vanha ystävämme, pahamaineinen Olli.

En yleensä puutu ihmisten asioihin, mutta nyt oli PAKKO varoittaa terrierin omistajaa, joka kuitenkin suhtautui hyvin huolettomasti ja luotti kovin pieneen, sinnikkääseen koiransa. Tuloksena oli sitten hieno tappelu ja taas uusi merkinä Ollin mustaan ansiolistaan. Olen varmasti viimeisenä sanomassa, ettei epäsosiaalisia koiria pitäisi koskaan tuoda puistoihin, mutta jotain rajaa, kiitos. Alkaa jo käydä yksitoikkoiseksi. Onneksi ei kukaan loukkaantunut – mutta sekin päivä vielä koittaa, sanokaa minun sanoneen.

Olli oli saanut vähän lisää painoa sitten viime näkemän, mikä tarkoitti että se oli hitaampi ja siten helppo nakki meidän tytölle. Toisin sanoen altavastaaaja. Pittinikin näkyy oppineen joitain uusia kikkoja, mm. menemään ison koiran mahan alle ja tarttumaan sieltä kaulaan tai alaleukaan, ja min-käs siinä sitten toinen tekee, pää kiskottuna omien etujalko-

jen väliin. Uusi ilmiö oli myös, että saatuaan kaverinsa nurin koirani ärisi oikein vertahyväällä äänellä (se ei enää kuulostanut sähköhammarjalta vaan pikemminkin moottorisahalta) – mahdollisesti sitä tosiaan alkoi jo väsyttää ja se yritti tehostaa itseään äänitelmällä pelottavasti, tai sitten sen pääkopassa alkaa tapahtua uudenlaisia kytköksiä, ja painileikkien luonne alkaa kääntyä vähemmän viattomaan suuntaan. Tämäkin riippuu niin paljon siitä kuka sillä on kaverina – joidenkin pikkukoirien edessä pittini edelleen kiepahtaa leikkisästi selälleen osoittakseen kaikkinaista vaarattomuuttaan ja hyvää tahtoaan. Varmemmaksi vakuudeksi se vielä sätkyttelee raajojaan.

Rikollista meininkiä

Pittien “rikolliset taipumukset” tuli sitten jälleen kerran todistettua. Puistossa oli paljon koiria, lähellä jalkapallo-ottelu ja autoja pysäköity luvattomille paikoille aidan viereen. Pitkästä aikaa tulivat lappuliisat jakelemaan pysäköintisakkoja. Eipä mitään. Äkkiä kuulin, kun joku koira haukkui möreällä äänellä – kesti hetken tajuta, että se oli meidän pitti, joka rähjäsi lappuliisoiille. Tää oli niin yllättävää, että en ollut ainoa, jonka silmät levisivät ällistyksestä: mitä? Oma koirani haukkuu? Itse sentään tiesin, että se pysyy, jos tahtoo. Muille tuli tämäkin yllätyksenä. Hupaisaa, ettei koirani haukkunut pysäköintirikkeisiin syyllystyneille, kun nämä nousivat autoistaan ja lähtivät kävelemään tietä pitkin, usein pahaa älämölöä pitäen. Kyllä pitbullillani jotain täytyy olla lakia ja järjestyksestä vastaan, muuta selitystä en keksi tähän ilmiöön nyt ollenkaan. Eikä meillä itsellä edes ole autoa.

Kesäuutuuksia

Posti-Pekka (esittäytyi itse tällä nimellä, huumormiehiä ilmeisesti) toi eilen meille uudet kevyet kesämattot, nyt pitäisi vain saada aikaiseksi siivota JA ripustaa verhot & levittää matot, mutta eiköhän tämäkin tästä. Koira oli taas tosi riemuissaan kun ovikello soi, se niin TYKKÄÄ vieraista, mutta postimies selvästi varoi meidän pientä, joten käskin sen istumaan (koiran siis,

hahhah), ja vain kerran piti muistuttaa, että istutaan siis edelleen – pitbullini on todella, todella mukava ja rakastettava pieni koira.

Ai niin, kadonneesta koirapuistotuttavasta on näköhavainto parin päivän takaa, ja koirasta myös, että ei sitten mitään kauheaa ollut tapahtunut. Hyvä juttu, koska HARVOIN joudun ketään nk. kouluttamaan, mutta näin jälkikäteen ajatellen ovat kaikki, joiden kanssa on joskus koirapuistossa tullut sanomista, kadonneet jonkin ajan kuluessa jäljettömiin. Alkoi tuntua kaamealta jo suorastaan... (Oikeasti ne tietenkin ovat vaihtaneet puistoa, johonkin sellaiseen, missä ei käy äkäisiä vanhoja akkoja, hehheh...)

Ostoksilla

Käytiin lauantaina paikallisessa lemmikkitarvikeliikkeessä ostamassa lisää purtavaa. Koiralle tekee hyvää saada vähän uusia virikkeitä. No, pittini oli tietysti erittäin innoissaan. Tervehti henkilökunnan, asiakkaat ja asiakkaiden koirat tasapuolisesti, ylitsevuotavan ystävällisesti. Miten se jaksakin... Mutta sillähän onkin koiramaailman vahvimmat hännänliikuttajalihakset, hahaha... Etupään vahvistamiseksi ostin sitten pätjän hirven selkärunkaa, siinä riittänee haukattavaa joksikin aikaa. Kämpäloin myös erittäin kaihoisesti melkein koiran itsensä kokoista rottweiler-pehmoa, mutta 40 euron hinta sai minut luopumaan. Pittini pehmoleluthan eivät koskaan elä vanhoiksi, ja olisi ollut turhan tyyristä parin minuutin huvista. Mutta jos pehmo on vielä myynnissä kun pitilläni on synttärin, niin... Toisaalta varmaan ajaa saman asian jos ostaa halpahalista tyynyjä ja antaa ne koiralle riepotehtäväksi. Voihan niille halutessaan vaikka piirtää kauhusta pyörityneet silmät, tai jotain.

Eläimistä vielä, työkaveri tässä iltana muutamana ajeli kotia kohti, ja eräessä risteyksessä tässä lähettyvillä ihmetteli lievästi närkästyen, että kuka idiootti päästää koiransa noin pitkässä flexissä suojielle. Tarkemmin kun katsoi, niin koira ei ollut flexissä ollenkaan, ja vielä kun katsoi kertaalleen, niin eihän se ollut edes koira. Vaan kettu. Mahdollisesti sama yksilö, josta aamulla aikaisin liikkuvat koi-

ranomistajatuttavat ovat tehneet havaintoja jo parin vuoden ajan. Nyt se on siis niin kaupunkilaistunut, että käyttää suojiatietä. Mutta ketut ovat viisaita eläimiä, kuulemma.

Työkavereita ja eläinlääkäreitä

Tänään työpaikalleni saapui mieluisia vieraita. Tuttavani ja heidän komea urospittinsä, Kamu. Työkavereiden mielestä Kamu oli suloinen eikä vastoin yleistä käsitystä rodusta yhtään pelottava – en tähän ystävällisen, luottavaisen pikku hauvelin sisällä piilee kiveä kovempi ydin, mutta tämänhän voi mieluusti pitää ihan omana pikku salaisuutenaan...)

Kaikki eivät ota asioita samalla tavalla. Meidän eläinlääkäri innostui kertomaan pari koirajuttua. Toinen oli sattunut hänelle itselleen, kun onnistui tökkäämään sormensa tutkittavan ison koiran selässä olevaan kipeään paikkaan, ja koira ärähti rumasti. Ei kuitenkaan yhtä rumasti kuin omistaja, joka alkoi sähtiä eläinlääkäreitä siitä, ettei hän tuntenut rotua ja tajunnut, ettei sen kanssa VOI toimia noin. Sehän tappaa, osapuilleen. Loistavaa...

Toinen tapaus oli sattunut eläinlääkärin kollegalle, jonka vastaanotolle tuli pelottavan oloinen (tästä on vaikea sanoa mitään, ovat niin makuasioita) ja isokokoinen nuori mies ison mastiffin kanssa, ja evästi lekuria, että yritähän nyt pärjäällä, koiralla on suojelukoulutus siinä vaiheessa, että sitä ei voi kieltää minkäänlaisesta vihamielisyyden osoituksesta. Siis SUPERloistavaa. Onneksi en harrasta mastiffeja. Enkä sen puoleen suojeluakaan. Ja niin siis että jos on eläinlääkäreitä moneen lähtöön, niin näköjään on asiakkaitakin.

Meidän pieni sanoi vain ihan hennolla äänellä piip, kun lekuri yritti leikata puuduttamatta sen jalkaa. Tarkoitti vissiin, ettei tykkää tästä IHAN niin paljon kuin kaikesta muusta. Se on ero koiralla ja pitbullilla, hahahaha...

Kesäterveisin Pittimuori pitbulleineen

Uusi SATHY-rotu: patterdalenterrieri

Upouusi SATHY-työkoirarotu on patterdalenterrieri, työ- ja metsästyskoirarotu parhaimmillaan!

Patterdalenterrieri on kotoisin Englannista, päinvastoin kuin muut SATHY-rodut, jotka ovat amerikkalaisperäisiä. Kuitenkin patterdalenterrieri on kehitetty nykyiseen muotoonsa ja käyttöönään nimenomaan Yhdysvalloissa ja kaikki aidot patterdalenterrierit rekisteröidään Yhdysvalloissa, joten näin patterdalenterrieri on lunastanut paikkansa muiden piinkovien SATHY-työkoirarotujen joukossa.

PTCA eli Patterdale Terrier Club America

PTCA eli Patterdale Terrier Club America on se ainoa ja oikea paikka rekisteröidä puhdasverinen, aito patterdalenterrieri. PTCA:n Internet-kotisivut löytyvät osoitteesta www.ptca.00go.com

Ikävä kyllä jos patterdalenterrierillä ei ole papereita tai jos koira on rekisteröity muualla kuin PTCA:ssa, on todennäköistä että kyseessä ei ole aito patterdalenterrieri.

PTCA on perustettu vuonna 1993 ja yhdistyksen tehtävä on säilyttää patterdalenterrieri työkoirana. PTCA jakaa tietoa rodusta, rekisteröi koiria ja pitää vuosittain tapahtumia nimenomaan patterdalenterriereille omistajineen.

Mikä on patterdalenterrieri?

Patterdalenterrieri on kotoisin Pohjois-Englannista, ja rodun historiaa tunnetaan noin sata vuotta taaksepäin. Näitä pieniä terriereitä käytettiin siloloin ja käytetään edelleen pääasiassa maan alaisessa metsästyksessä, eli kettujen ja mäyrien metsästyksessä. Yhdysvalloissa patterdalenterrieriä käytetään apuna myös viljelijöiden ja pesukarhujen metsästyksessä.

Patterdalenterrieri tunnetaan nimenomaan työkoirana ja ennenkaikkea uskomattomasta rohkeudestaan ja intensiivisyy-

destään. Patterdalenterrieri metsästää väsymättä jopa päiväkausia maan alla, ja ikävä kyllä pieniä patterdaleja on myös kuollut vietin jäätyä päälle, eikä koira näin palaa maan päälle enää lainkaan.

Patterdalenterrieri tunnetaan erinomaisesti myös uskollisena, kiltinä lemmikkinä. Patterdalenterrieri on usein hyvin rauhallinen kotioloissa, eikä läheskään niin rasavilli ja elohiiri kuin monet muut pienet työkoira-terrierit.

Morjens! Olen Untti, Suomen ensimmäinen aito, PTCA rekisteröity patterdalenterrieri!

Patterdalenterrierillä on valtava tarve miellyttää omistajansa sekä kotona että metsällä. Kotona tämä ilmenee lempeänä, huomionkipeänä pienenä terrierinä, joka kaipaa ja haluaa omistajansa läheisyyttä. Metsällä tämä ilmenee suurena haluna tehdä juuri se, mitä koiralta kulloinkin pyydetään.

Patterdalenterrieri kaipaa erityisen paljon leikkimistä, aktiviteetteja ja liikuntaa, koska se on työkoira. Kotona on syytä olla aidattu piha, jotta pieni

patterdale ei lähe metsille omin nokkinensa. Näin voi käydä jo hyvinkin nuoren pennun kanssa, joten tarkkana saa olla.

PTCA suosittelee, että patterdalenterriereitä otettaisiin ainostaan koteihin, jossa on aikeita metsästää koiran kanssa ja jossa lapset ovat yli seitsemän vuoden ikäisiä. Tämä siksi että pieni koira ei ole lasten leikkikalua.

dalenterrieri - ulkomuotona näyttelyitä) vaan arvet koiran naamassa ja kropassa otetaan huomioon positiivisena meriittinä hyvästä metsästyskoirasta. Näin ollen arpisempi koira on aina arvokkaampi ja pääsee paremmille sijoituksille näyttelyissä kuin siloinen, arveton ja naarmuton koira.

Rinta

Patterdalenterrierin täytyy työkoirana mahtua kulkemaan reippaasti saaliinsa perässä maan alaisissa tunneleissa. Jos koiran rinta on liian suuri, ei koira pysty työskentelemään tehokkaasti. Yleisenä sääntönä pidetään, että omistajan (metsästäjän) kahden käden sormien tulee ylettyä koiran rintakehän ympärille niin, että sormien päät koskettavat toisiaan.

Takapää ja selkä

Koiran takapään tulisi olla vahva ja tasainen, oikeassa suhteessa koiran korkeuteen. Jos koiran selkä on liian lyhyt, ei patterdale pysty tarpeeksi joustavasti liikkumaan maan alaisissa tunneleissa ja tunneleiden mutkissa.

Jalat

Etujalkojen tulisi olla suorat ja erittäin vahvaluiset. Jalkojen ei tulisi kääntyä sisäänpäin eikä ulospäin. Takajalkojen tulisi olla hyvässä kulmassa polvista ja lonkista, eikä jalkojen tulisi kääntyä sisäänpäin eikä ulospäin.

Pää ja kuono

Pään tulisi antaa vaikutelma voimakkaasta ja vahvasta pienestä koirasta. Pään tulisi olla suhteessa kropan kokoon.

Hampaat

Hampaiden purenta tulisi olla saksipurenta. Myös tasapurenta hyväksytään.

Ylä- tai alapurenta on virhe, eikä ole hyväksi työkoiralle.

Metsästäessä irronneet tai rikkoonneet hampaat eivät

Untti, patterdalerterrieri-pentu, ihmettelemässä Suomen kevättä.

johda hylkäämiseen eikä niitä nähdä huonona asiana.

Korvat

Ruusukorvat, tiukasti päätä myöden. Korvien kärkien tulisi olla samassa kohtaa silmien kanssa.

Niska

Niskan tulee olla lihaksikas ja oikeassa suhteessa päähän ja kroppaan.

Patterdalerterrierin yleisin väri on musta. Metsästäjät pitävät mustasta väristä koska se on eniten villieläimistä erottuva väri metsällä oltaessa.

Häntä

Hännän tulisi olla pystyssä korkealla, ei kuitenkaan kiemuralla. Koiran ei pitäisi kantaa häntää alhaalla.

Yhdysvalloissa hännästä tyypistetään noin 1/4 pois.

Turkki

Koiran karva voi olla sileä tai karkea, molemmat karvat hyväksytään.

Väri

Väreinä hyväksytään musta, punainen, suklaanuskea ja musta & ruskea. Kirsu on musta. Suklaanuskeilla koirilla voi olla maksanuskea kirsu (l. rednose).

Rinnassa ja jaloissa voi olla hieman valkoista.

Korkeus ja paino

Säkäkorkeus 25-32 cm. Painon tulee olla suhteessa korkeuteen.

Lihaksikas koira painaa enemmän kuin miltä päällepäin näyttää.

Kylkiluut tulee voida tuntea, mutta ei nähdä.

Virheet

Kastroitu uros tai steriloitu narttu voi osallistua näyttelyihin, koska tämä ei vaikuta koiran metsästyskykyyn.

Koira ei saa olla arka, ujo tai agressiivinen. Tällaiset koirat hylätään näyttelyssä eikä tällaisia koiria tulisi käyttää jalostuksessa.

Patterdalerterrierit Wursel (takana) ja Gnome (edessä). Eurooppalaisia huippu-patterdalerterriereitä Eurooppalaisesta kennelistä. Molempien koirien linjoista löytyy puhtaasti pelkästään Nuttallin koiria.

Patterdalerterrieri Artus on vetämässä päivän saalistaan ulos maan alaisesta tunnelista. Saaliina on mäyrä.

Suomen ensimmäinen aito patterdalerterrieri

Suomen ensimmäinen aito, PTCA rekisteröity patterdalerterrieri saapui Suomeen toukuussa 2006. Koira saapui Suomeen Saksasta, jossa on muutama todella hyvämaineinen patterdalerterrieri-kenneli. Koirista pidetään erinomaista huolta, niillä metsästetään viikottain ja vain parhaat metsästyskoirat pääsevät osaksi jalostussuunnitelmaa. Suomeen tulleen koiran omistaja joutui aikamoiseen, viikkoja kestäneeseen tenttiin, jotta kasvattaja vakuuttui siitä, että Suomeen todella tarvitaan patterdaler-

rieri ja jotta koiran kanssa todella käydään metsällä.

Suomen ensimmäisen patterdalerterrierin täyttäessä 9 viikkoa kävi johtava suomalainen metsästyskoira-asiantuntija ja palveluskoirakouluttaja katsoessa pentua silkasta mielenkiinnosta. Kävi selkeästi ilmi, että pennulla on harvinaisen voimakas metsästysvietti jo näin nuorella iällä. Tämä on tietenkin erinomaista, sillä vaikuttaa siltä, että olemme saaneet Suomen aidon työkoira-patterdalerterrierin.

Suomen ensimmäistä patterdalerterrieriä tullaan näkemään SATHY tapahtumissa kunhan koiran rokotukset ovat kunnossa!

Herra Cyril Breay ja patterdalerterrierit Gem ja Skiffle. Herra Breay on legenda patterdalerterriereiden kasvattajien keskuudessa. Breay asui Englannissa Cumbriassa.

Kuvassa kaksi urosta ja kolme narttua. Patterdalerterrierin ei tule missään nimessä olla aggressiivinen muita koiria kohtaan, sillä metsällä saaliin perässä on usein monta koiraa samoissa maan alaisissa luolissa. Jos koirat ryhtyisivät nahistelemaan keskenään, jäisi metsästäminen siihen.

Legendaarinen Brian Nuttall. Jos patterdalerterrierin sukupuussa on Nuttallin koiria, ollaan jalostuksessa menossa oikeaan suuntaan. Nuttallin koirat ovat haluttua tavaraa, ja parhailla kasvattajilla on koiria Nuttallilta. Euroopassa on muutama kasvattaja, joiden koirat polveutuvat suoraan Nuttallin koirista, ja myös Suomen ensimmäinen patterdalerterrieri Untti polveutuu suoraan Nuttallin koirista.

Vasemmalla patterdalerterrieri, oikealla jackrusselinterrieri. Koirat ovat liikkeessä, mutta kuvasta näkee hyvin koirien välisen fyysisen eron.

Bürste patterdalerterrieri kettuluolassa.

Lehdistä saksittua

Kissan kuolema toi sakot koiranomistajalle

Helsingin hovioikeus piti voimassa Raaseporin käräjäoikeuden tuomion, jossa koiran omistaja sai sakkoja, kun hänen irrallaan olleet koiransa hyökkäsivät kissan kimppuun ja aiheuttivat sen kuoleman.

Kahakka käytiin 2002 Tammissaarella. Koiranomistajan mielestä kissa oli houkutelut koirat kimppuunsa. Koiranomistaja joutuu myös korvaamaan kissan lääkäri- ja hautauskulut.

STT

Koirakauppiasta epäillään petoksista

KUUSAMO. Koiranmyyntipetokset työllistivät Kuusamon poliisia alkuvuodesta. Poliisilla on ollut tutkinnassa noin kymmenkunta petosjuttua, joissa kuusamolainen nainen on kaupitellut halukkaille ostajille rotukoiran pentuja, mutta asiakkaat ovat maksusta huolimatta jääneet ilman koiraa. Nainen on poliisin mukaan tehnyt petoksia vuodenvaihteen molemmin puolin. Yleensä kyse on ollut chihuahuarotuisista koirista.

Rikoksen kohteina olleet asianomistajat ovat laittaneet koiranpennun ostoilmoituksia lehtiin ja Internetiin. Luotettavan tuntuisesti esiintynyt nainen on vastannut ilmoitukseen ja pyytänyt koirasta yleensä 300 euron etu- tai varausmaksun. Tapauksia on tullut ilmi ympäri Suomea.

STT

Jatkuva laiminlyönti toi ikuisen eläintenpitokiellon

Vantaalainen 60-vuotias nainen on tuomittu pysyvään eläintenpitokiellon ja viiden kuukauden ehdolliseen vankeuteen eläintenpitoksesta, jossa lukuisat kissat ja koirat olivat jääneet vaille hoitoa ja ruokaa.

Harvinaisen ankaraa rangaistusta selittää se, että naisen on todettu viimeisen kymmenen vuoden aikana toistuvasti jättäneen kotieläimiä hoitamatta asianmukaisesti.

Eläinsuojeluviranomaiset ovat esimerkiksi tehneet 28 tarkastusta ja jokaisella kerralla on havaittu laiminlyöntejä, jotka aiheuttivat eläimille kärsimystä.

Hän on saanut lukuisia huomautuksia ja ison sakon, mutta ne eivät ole parantaneet tilannetta. Siksi käräjäoikeus tuomitsi nyt ehdollista vankeutta ja piti häntä kykenemättömänä huolehtimaan eläinten hyvinvoinnista.

Naiselle toi syytteen ja tuomion tarkastus, jonka eläinlääkärit ja eläinsuojeluvalvoja poliisipartion tukemana tekivät naisen kahteen osoitteeseen Vantaalla viime syksynä.

Toisessa asunnossa virtsanhaju oli niin voimakas, ettei siellä pystynyt kunnolla hengittämään. Virtsa oli aiheuttanut rakennukselle jopa kosteusvaurion, viranomaiset arvioivat. Kaikkiällä oli siivontonta ja ulosteita.

Bengali- ja persialaiskissoja löytyi asunnosta olleista häkeistä kuusitoista. Osa niistä oli luurangonlaihoja ja kärsi erilaisista sairauksista. Juomavettä ja ruokaa ei ollut tarjolla kaikille, pitkäkarvaisten kissojen turkki oli takkuinen ja huopunut.

Viisi koiraa löytyi toisesta huoneesta, osa häkissä ja osa sisäaitauksessa, ja niidenkin olot olivat samanlaiset.

Naisen poika tuomittiin sakkoihin ja kolmen vuoden eläintenpitokiellon. He molemmat väittivät, että eläinten omistus oli siirretty jo aiemmin pojalle.

Oikeus piti tätä valeoikeustoimena, jonka tarkoitus oli välttää seuraamukset. Eläimet olivat kuitenkin naisen hallitsemassa kiinteistössä ja poika armeijassa.

Eläimet saivat tarkastuksen jälkeen hoitoa ja tilapäisen suojan. Nyt ne määrättiin valtiolle menetetyiksi, mutta sitä ennen äiti ja poika saavat mahdollisuuden itse luovuttaa tai myydä ne eteenpäin.

HS / Jukka Harju

Koira puhtaaksi autoa tankatessa

Täysi tankki ja koirapesu, kiitos! Tämä on nyt mahdollista Statoilin valikoiduilla bensasemilla Ruotsissa ja Norjassa.

Yhtiö esitteli uuden palve-

lunsa tällä viikolla molemmissa maissa ja näin homma toimii: koira sisään pesuasemalle, napinpainallus ja sitten vaahtopesu, huuhtelu, kuivaus ja föönaus.

Vuffe on valmis ja puhdas vain 15 minuutissa. Niin automaattinen pesu ei kuitenkaan ole, että omistaja ehtisi sen aikana kahville. Häntä tarvitaan kipeästi sekä valvontaan että pesupuuhiihin.

ensimmäinen koirapesu avattiin toissa päivänä Statoilin Djurgårdenissa sijaitsevalle bensasemalle.

- Jos homma toimii, toivomme, että voimme laajentaa koirapesua myös muille asemille, Ruotsin Statoilin tuotepäällikkö Lena Malmqvist sanoi Aftonbladet -lehdelle.

Yksi koirapesun ensimmäisistä asiakkaista oli kuningas Kaarle XVI Kustaan lampaista Djurgårdenissa vartioiva Kahlua-koira.

- Se rakastaa tätä. Seuraavalla kerralla, kun ajamme tästä ohi, se varmasti loukkaantuu, jos emme pysähdy suihkuun, kuninkaan suomalainen hovipaimen Riitta Laitinen sanoi Expressen -lehdelle.

Koirapesun idean Ruotsiin toivat Åsa Ragnarsson ja Johanna Strömngren. He näkivät vastaavan laitteen toimivan hyvin Espanjassa ja vihjasivat asiasta Statoilille.

- Koiran peseminen kotisuihkussa voi olla aika sotkuista puuhaa, Ragnarsson perusteli Aftonbladetille.

Iltasanomat

Yhä useampi jättää koiraveron maksamatta

Espoolaiset maksavat koiraveroa heikonlaisesti. Espoon kaupungin taloushallintokeskuksen johtajan Markku Toivasen mukaan 50 euron suuruisista koiraveroa maksetaan Espoossa nykyisin noin 7 000 koirasta, vaikka hän arvioi koiria olevan jopa 30 000. Verolla kannettu summa vähenee joka vuosi, vaikka koirien määrä kasvaa.

Toivonen pitää kaupungin talouden kannalta melko merkityksettömänä koiraverolla perittävää 350 000 euron summaa. Espoolaiset koiranomistajat ovat ajaneet koko veron

poistamista, mutta Espoon valtuustossa asia ei ole ainakaan viime vuosina ollut esillä.

Espoo käyttää 7 000 koirasta veroina perimiään rahoja muun muassa kaupungin kolmen koirapuiston rahoittamiseen.

Espoo on ollut koirilleen kitsas. Esimerkiksi Vantaalla ja Helsingissä koirapuistoja on moninkertainen määrä verrattuna Espoon kolmeen puistoon.

”Vantaalla koiraveron lopettamista esitettiin viimeksi 2001”, muistelee kaupunginvaltuuston sihteeri Kirsti Gröhn. Valtuutettu Per-Erik Sandellille (r) antamassaan vastauksessa rahoitustoimi totesi silloin koiraverorahojen menevän muun muassa koiraitauksiin.

Vantaan sai silloin koiraverosta rahaa noin 400 000 euroa, josta jo pelkästään kuluihin meni melkein kuudesosa. Pari vuotta myöhemmin veroa tuli enää 330 000 euroa.

Helsingissä koiraveron tuotti pari vuotta sitten 770 000 euroa, mutta koiria arvioidaan olevan reilusti veron tuottoa suurempi määrä.

”Suomessa on reilut 370 kuntaa, joista 59 perii koiraveron. Helsingin seudulla veroa peritään, mutta se on aika epätasa-arvoista, kun monin paikoin muualla ei peritä. Olemme esittäneet niin eduskunnalle kuin kuntapäivilläkin, että verosta olisi vihdoin syytä luopua”, Suomen kennelliiton tiedottaja Kaija Unhola sanoo.

Koiraihmiset pitävät veron perimistä vanhuksilta ja opiskelijoilta erityisen kohtuuttomana. Myös usean koiran talouksia maksu koettelee.

Koiraveron periminen alkoi 1880-luvulla. Verorahalla korvattiin vesikauhuisten koirien puremista tuotantoeläimille aiheutuneita vahinkoja. Koiraveron enimmäissuuruus on nykyisin 50 euroa.

Helsingin Sanomat

APBT pennun haku Yhdysvalloista

Morjens! Minut haettiin USA:sta Suomeen, olen aito, rekisteröity amerikanpitbullterrieri! Tässä olen ensimmäistä kertaa Suomen maan kamaralla, pikkuisen väsyttää tuo pitkä lento.

Uusi koira perheeseen

Pari kuukautta sitten päätin, että perheeseen mahtuisi vielä yksi koira lisää. Ennestään löytyy jo yksi amerikanpitbullterrieriurossa. Rotuja ei onneksi tarvinnut puntaroida sillä oli selvää, että jos toinen koira tulee, niin sen täytyy myös olla pitbulli. Tarkoituksena oli tietysti hankkia aito ja rekisteröity koira Yhdysvalloista. Ennen koiran hankintaa olimme tyttöstäväni kanssa pohtineet matkaa New Yorkiin. Mikä sen paremmin kruunaisi mukavan lomamatkan kuin pieni pitbullin pentu tuliaisina!

Sopivan koiran etsintä

Seuraava askel oli vain ruveta soittamaan ja kyselemään sopivaa pentuetta. Muutama vuosi sitten olin yhteydessä erääseen tunnettuun amerikkalaiseen kasvattajaan, joka asuu Pohjois-Carolinassa. Ensimmäinen vaihtoehto oli siis soittaa hänelle ja kysyä olisiko pentuja

saatavilla. Sain miehen kiinni heti ensimmäisellä yrityksellä. Hänellä oli sopivasti hieman aiemmin syntynyt pentue huippuvanhemmista, joka kiinnosti minua erittäin paljon. Pennut olivat sillä hetkellä neljän viikon ikäisiä. Matkaan oli vielä pari kuukautta ja pentu olisi juuri sopivan ikäinen, jotta sen voisi tuoda Suomeen.

Asiat helposti kuntoon

Puhelu kesti hieman yli kaksikymmentä minuuttia ja siinä ajassa sain hoidettua kaiken. Annoin kasvattajalle ohjeet rokotuksista ja tunnistusmerkintää varten ja lopuksi vielä maksoin pennun siinä samassa. Kaikki sujui yllättävän helposti ja ruostunut englanninkielen taitoni sai samalla hyvää harjoitusta. Oli minulla tosin pieni lunttilappu siinä vieressä, jotta muistaisin kysyä kaikki asiat mitkä oli mielessä.

Nyt oli edessä enää lentolippujen ja hotellin hankkiminen ja parin kuukauden odotus. Kyselimme muutamalta lentoyhtiöltä hintoja ja saimmekin

hankittua halvat lentoliput.

Matkalle, hieman ontuen

Sitten eräänä lauantaina, pari päivää ennen lentoa pakkasimme tyttöstäväni kanssa matkatavaroita ja kaikki alkoi olla valmista. Samalla kun pakkasin matkalaukkua, tyttöstäväni kysyi kysymyksen, jonka muistan varmaan seuraavat parikymmentä vuotta ”onhan sinulla passi voimassa?”. Kuten arvata saattaa, ei se ollut.

Siinä ei muu auttanut kuin mennä poliisilaitokselle hakemaan pikapassia. Sen sain, mutta kävi ilmi, että pikapassin kanssa tarvitaan viisumi silloin kun matkustetaan Yhdysvaltoihin.

Lopulta kävi niin, että enhän minä sille lennolle päässyt ilman viisumia. Tyttöstäväni sitten lähti yksin. Kovan taistelun jälkeen USAn suurlähetystö myönsi muutaman päivän päästä minulle viisumin ja pääsin onnellisesti matkalle. Muutaman päivän myöhässä tosin.

USA:ssa

Lopulta tapasimme New Yorkissa keskellä Manhattania. Hotelli näytti erittäin viihtyisältä.

Nyt kun saavuin hieman myöhässä, ei minulle jäänyt montaa päivää haaskattavaksi. Pari asiaa oli vielä jäänyt hoitamatta. Meidän piti löytää jokin autovuokraamo, jotta pääsimme ajamaan kohti Pohjois-Carolinaa. Sitten meidän piti parille viimeiselle

päivälle löytää jokin hotelli johon voi viedä lemmikkejä. Se ei ollut Manhattanilla hirveä helppoa. Pari hotellia löytyi, mutta hinnat olivat hieman korkeita. Siispä päätimme ottaa hotellin hieman kauempaa, New Jerseystä.

Kun hotelli- ja autonvuokraushässäkkä oli hoidettu pois alta, pääsimme hieman ”shoppailemaan” ja kiertelemään ympäri New Yorkia rauhallisella mielellä. Ilmakin oli mukavan lämmin verrattuna Suomen sen hetkiseen säähän. Taisimme jopa nähdä pari pitbulliakin kävelevän omistajineen.

Kohti kasvattajaa

Maanantaiaamuna klo 6.00 heräsimme. New Yorkista Pohjois-Carolinaan on matkaa noin tuhat kilometriä, siksi meidän piti lähteä aikaisin liikenteeseen. Puolen tunnin taksimatkan jälkeen saavuimme autovuokraamolle. Siellä meitä odotti suurikokoinen maastoauto. Pitiänsä sinne mahtua kaikki meidän matkatavarat. Saimme kaikki tavarat ahdettua autoon ja sitten lähdimme matkaan.

Tehtävänä oli löytää valtatie 95, jota pitkin pääsisimme Pohjois-Carolinan osavaltioon. Ajoimme ulos Manhattanilta

Katunäkymää New Yorkissa.

pitkää tunnelia pitkin kohti New Jerseyä. Siellä sitten pari kertaa eksyimme huonojen tieviittojen ansiosta. Päädyimme erääseen köyhännäköiseen alueeseen, mutta onneksi löysimme pari ystävällistä ihmistä jotka antoivat erittäin epämääräisiä neuvoja. Pienen seikkailun jälkeen päädyimme kuitenkin puolivahingossa valtatie 95:lle. Sitä porhalsimme täyttä vauhtia monen osavaltion halki. Onneksi bensa ei ollut niin kallista kuin täällä Suomessa, sillä matka oli pitkä. Kuljimme muun muassa Washingtonin ohi minkä jälkeen päätimme etsiä jonkin ruokailupaikan. Valitettavasti törmäsimme pelkkiin McDonalds kyltteihin. Ei siinä muu auttanut kuin mennä sinne syömään.

Perillä Pohjois-Carolinassa

Vajaan kymmenen tunnin ajomatkan jälkeen olimme vihdoinkin Pohjois-Carolinassa. Kello oli jo melko paljon ja väsymyksen alkoi painaa. Päätimme etsiä jonkin pienen motellin mihin mennä nukkumaan. Pentu oli tarkoitus hakea seuraavana päivänä. Vihdoin löysimme mukavan motellin, jossa oli vapaita huoneita. Olimme niin väsyneitä, että emme olleet täysin varmoja kuinka lähelle olimme päässeet määränpäästä. Menimme huoneeseemme ja päätin saman tien soittaa kennelin omistajalle missä päin olimme.

Tom silittää yhtä upeista koiristaan.

Tomini pitiyardi oli vähintäänkin siisti, koirat hyvässä kunnossa, reippaita, terveitä, hyvässä hoidossa. Tällaisesta kennelistä koiran ostaminen on silkka ilo!

Hän tiesi missä meidän motelli sijaitsi ja sanoi, että olemme noin viidentoista minuutin päässä hänen kodista. Kirjoitin ajo-ohjeet ylös, jonka jälkeen lopetimme puhelun ja me menimme saman tien nukkumaan.

Vihdoin hakemaan pentua!

Seuraavana aamuna menimme motellin alakertaan syömään aamiaista. Vieläkin ihmettelen sitä erikoisen näköistä murokonetta josta pelkällä napin painalluksella sai kaikkien yllätykseksi: muroja! Vatsat kylläisinä menimme takaisin huoneeseen hakemaan kaikki tavaramme, jotta pääsisimme hakemaan upeaa pitbull pentuamme. Tajusimme, että meillä ei ollut mitään villiä tai pyyhettä jolla voisimme kuljettaa pientä koiraa. Se ei olisi mukavaa jos pentu oksentaisi meidän vuokra-autoon. Päätimme siis "lainata" motellin pyyhettä. Saimme taas tavarat autoon ja lähdimme ajamaan. Nyt rupesi jo hieman jännittämään, suuri seikkailu pääsisi

kohta huipennukseen!

Perillä kasvattajan luona

Puolen tunnin ajon jälkeen olimme vihdoinkin perillä. Käännyimme pienelle soratielle niin kuin oli sovittu. Edessä oli musta metalliportti, jossa oli valvontakamera. Emme jääneet siihen ihmettelemään vaan ajoimme portista läpi, jonka jälkeen näimme tutun näköisen talon. Olin jossain aiemmin nähnyt kuvan samasta talosta. Jätimme auton pienelle parkki-paikalle talon lähetyville. Lähdimme etsimään jonkinlaista pääsisäänkäyntiä, jonka pian löysimmekin. Alkoi kuulua jo koirien haukkumista jostain kaukaa. Soitimme ovikelloa ja oven avasi vanhempi hymyilevä mies. "Tom", hän sanoi ja minä esittelin meidät. Hän toivotti meidät iloisesti tervetulleeksi ja kysyi haluameko tulla sisään vai mennäkö katsomaan koiria. Suurena pitbullien ystävänä vastasin tietysti, että "mennään katsomaan koiria!"

Koiria katsomaan

Lähdimme kävelemään talosta pois päin ja kohti korkeaa puuaitaa. Kuljimme sen ohi ja sitten edessämme oli se mitä varten olimme matkustaneet toiselta puolelta maapalloa asti. Koiria oli kymmeniä emmekä edes nähneet kaikkia saman tien, koska alue oli niin suuri. Pitti jaardi oli erittäin siistin näköinen ja koirat olivat todella hyväkuntoisen näköisiä. Emme siinä vaiheessa vielä edes miettineet missä päin meidän pentu mahtoi olla.

Seurasimme kennelin omistajaa, joka sanoi "nyt menemme katsomaan teidän pennun isää". Sen totta kai halusimmekin nähdä. Kuljimme monen koiran ohi ja kaikki halusivat häntää heiluttaen tulla tervehtimään. Siinä matkalla meille esiteltiin monia pitbulleja, jotka ovat asiantuntijoille varmasti tuttuja nimiä. Tuntui kuin olisi kävellyt paratiisissa! Vihdoin päästiinkin isäpappan luokse. "Tässä on teille Dynamite", sanoi Tom.

Kaivoin heti kameran esiin ja rupesin ottamaan kuvia. Pieni, mutta jäntevä Dynamite tuli innokkaana ja uteliaana katsomaan mitä oikein teen. Siinä hetken juttelimme ja olin vakuuttunut, että olin päätenyt oikeaan pentueeseen. Tosin kaikki koirat paikanpäällä olivat superluokan koiria.

Jatkoimme taas matkaa ja menimme tervehtimään lisää pittejä, kunnes päädyimme suklaanruskean koiran luokse. Siinä oli meidän tulevan koiran äiti. Taas piti ottaa kamera esiin. Kameran muisti oli jo niin täynnä, että piti ruveta poistelemaan New Yorkin nähtävyydet pois tieltä. "Excuse me", Tom sanoi ja joutui taas vastaamaan kännykkäänsä. Samalla hän viittoi meille, että seuratkaa.

Oma pentu

Nyt menimme erään aitauksen luokse, joka oli eristetty muusta alueesta. Siellä oli muutama ruskea pentu, jotka kaikki hyppivät iloisena toistensa päällä. Tom avasi aitauksen oven ja poimi kaikista pienimmän ja pirteimmän pennun syliinsä ja ojensi sen minulle. "Tämäkö se on?", kysyin. "Kyllä", Tom sanoi iloisesti.

Se oli ikimuistoinen hetki kun sain pidellä pikku pittiäni sylissä ensimmäistä kertaa. Tom näytti meille pennun korvaa, jossa oli tatuointi, juuri niin kuin oli sovittu. Annoin pennun tyttöystävälleni ja menimme takaisin talon pihalle. Laitoimme pennun maahan, jossa se haisteli nurmikkoa ja ihmetteli hieman mihin oli joutunut. Vähän aikaa annoimme pennun leikkiä kunnes Tom kutsui meidät sisälle. Siellä oli koko perhe lapsineen ja vaimoineen. Otimme pennun mukaan ja istuimme olohuoneen sohvalle. Tunti siinä vierähti kun juttelimme kaikennäköistä pitbullista Paavo Pesusie- neen. Hoidimme kaikki rekisteröintiasiat kuntoon samalla. Onhan se tärkeää kun ostaa aidon pitbullin, että paperit ovat kunnossa. Sitten kun asiat olivat hoidettu ja olimme saaneet lääkärintodistuksen sanoin, että meidän pitää lähteä ajamaan takaisin New Yorkiin. Tom antoi vielä muutaman hyvän ajoneuvon ennen kuin hyvästelimme. He kaikki toivottivat meidät tervetulleiksi uudestaan. Kiitimme vieraanvaraisuudesta ja sanoimme vielä varmasti palaavamme. Hyvästelimme ja lähdimme pentu sylissä autolle.

Takaisin New Yorkiin

Olimme jo hieman aikataulusta myöhässä, mutta nälkä oli jo kova joten suuntasimme taas seuraavaan hampurilaisravintolaan. Siellä söimme kaikki kolme tukevat annokset. Pikku pittineiti tosin sai tavallista koiranruokaa. Hetken lepäsimme ja lähdimme taas matkaan. Tulomatka oli jo todella raskas ja joutuimme ajamaan koko yön. Pysähtelimme tiuhaan tahtiin aina lepäilemään ja itärannikon bensa- asemat tulivat enemmän kuin tutuiksi. Lopulta seuraavana aamuna saavuimme New Yorkiin. Pitkin Manhattania keskellä aamuruuhkaa ajaminen ei todellakaan ollut hauskaa. Varsinkin kun takana oli yli kaksi tuhatta kilometriä. Löysimme kuitenkin takaisin autovuokraamoon ja palautimme haikein mielin hienosti palvelleen maasturin. Sitten tilasimme taksin kohti New Jerseytä missä meidän seuraava hotelli sijaitsi. Siellä oli tarkoitus yöpyä kaksi yötä ennen kuin lentäisimme takaisin

Suomeen.

Suomea kohti

Kaksi päivää myöhemmin pääsimme vihdoin JFK:n lentokentälle. Siellä kaikki virkailijat olivat haltioissaan pienestä koirastamme. Ilman mitään ongelmia saimme koiran koneeseen ja kotimatka vihdoin alkoi! Lento kesti kahdeksan ja puoli tuntia ja lopulta saavuimme takaisin Helsinkiin. Menimme noutamaan matkalaukkumme, jonka jälkeen menimme etsimään ruumassa matkustanutta pentuamme. Ystävällinen nainen opasti meidät erääseen huoneeseen, jossa meidän pikkukoira odoteli meitä kuljetuskopassaan. Nostimme kopan kärrynpäälle ja kävelimme kohti tullimiehiä. Nuorehko mieshenkilö kysyi löytyykö meiltä paperit koiraa varten. Kaivoin ne repusta ulos ja ojensin ne hänelle. Tullimies tarkasti kaikki todistukset ja totesi, että kaikki kunnossa. Nyt vain kotiin läpäämään ja leikkimään uuden pennun kanssa! Sukulaisia ja ystäviä olikin meitä vastassa. Otimme ulkona pennun ulos kopasta ja se tulikin ulos reippaasti ja häntä heiluen. Ilmeisesti lentomatka oli sujunut todella leppoisasti.

Mitä jäi mieleen

Matka sujui todella hyvin eikä mitään vastoinkäymisiä ollut missään vaiheessa. Raahaakaan ei mennyt niin paljon kuin aluksi kuvittelimme. Vielä halvemmalla ja helpommalla olisimme tosin päässeet jos tarkoitus olisi ollut ainoastaan hakea pentu eikä lomailta New Yorkissa. Olen kuitenkin todella iloinen, että tämä seikkailu tuli tehtyä. Nyt on kulunut pari viikkoa matkasta ja pentu on kotiutunut täysin voi todella hyvin.

Pittikaverukset kotona

Aluksi meitä hieman arveltutti kuinka molemmat koiramme tulisivat toimeen keskenään. Vaikka pitbullit ovat kuuluisia siitä, että he rakastavat kaikkia ihmisiä, ei välttämättä tarkoita, että he ovat samaa mieltä lajikumppaneis-

Oman koiramme emo, ihana, kiltti, todella hieno koira, Chocolata.

taan. Oma pittiuroksemme ei ole mikään poikkeus. Tyttökoirat eivät tosin yleensä ole mustalla listalla. Päätimme kuitenkin olla varovaisia tutustuttaessamme koiria. Pidimme niitä erillään ja silloin tällöin annoimme heidän haistella toisiaan varovasti. Sitten päätin hankkia kuonokopan, jotta koirat voisivat olla yhdessä vapaana. Eihän siitä mitään tullut niin lyhyessä ajassa. Ei koppa pysynyt päässä puolta minuuttia kauempaa.

Sitten eräänä hetkenä kun olin yksin kotona, päätin järjestää jotain jännitystä elämään ja päästin molemmat koirat leikkimään vapaana. Tilanne oli aluksi hieman jännittynyt, ja molemmat koirat tuijottivat toisiaan häntä suorassa. Uroksemme päätti sitten antaa pie-

molemmat koirat innostuivat leikkimään toden teolla. Hyviä ystävyksiä niistä on tullutkin. Meininki on välillä tosin sen verran rajua vieläkin, että pitää olla tarkkana ettei nuorempi litisty täysin. Muutamia takaperin volttejakin ollaan koettu kun tyttöpiti kipeää isomman selkään eikä aavista leikkikaverin nousevan äkkiä seisomaan. Välillä täytyy tosin antaa alakerran naapureillekin rauha sillä leikeistä syntyvä töminä on lievästi ilmaistuna todella kovaa. Täytyy toivoa ettei kukaan meidän naapureista saa päähänsä hankkia kahta pitbullia!

A.M.

Oman koiramme isä, superupea, komea, kuuluisa CH Dynamite.

Amerikanpitbullterrieri Suomessa

Ensimmäiset APBT-koirat Suomessa

Amerikanpitbullterrieri on ollut Suomessa nyt noin 20 vuoden ajan. Ensimmäinen sukupolvi aitoja, rekisteröityjä amerikanpitbullterriereitä on vaihtumassa uuteen polveen. Ensimmäiset konkarit, jotka on suurella vaivalla ja rahalla tuotu Suomeen reilut 15 vuotta sitten, ovat jo osittain manan majoilla. SATHY ry:n jäsenten tekemä suuri työ amerikanpitbullterrieri-koirarodun hyväksi on kantanut paljon hedelmää. Sekä median että suuren yleisön tiedossa oleva tieto amerikanpitbullterrieristä on oikea, eli se että APBT on alkuperäinen työkoirarotu, hyvämaineinen, ihmisrakas pikku veijari ja rakastettava lemmikki vailla vertaa. SATHY ry. toi terapiakoira- toiminnan Suomeen ja ensimmäinen terapiakoira oli tietenkin APBT! Edelleen APBT on suosituin terapiakoirarotu, sekä Suomessa että USA:ssa.

1980- ja 1990-luku

Suurin osa suomalaisista APBT koirista 1980- ja 1990-luvuilla olivat Yhdysvalloista tuotuja tai tuotettuja, rekisteröityjä, aitoja amerikanpitbullterriereitä. Näitä koiria hankivat itselleen vannoutuneet APBT-harrastajat ympäri Suomea. Nämä samat harrastajat olivat tuttu näky jokaisessa SATHY-tapahtumassa. Nämä harrastajat aloittivat myös ta-

kan Suomessa.

1980-luvun lopulla Suomessa oli vain muutama paperiton pitbulli, nekin Yhdysvalloista tuotuja rescue-koiria.

1990-luvun puolella Suomeen alkoi tulla Venäjältä erityyppisiä sekarotuisia koiria, joita trokattiin hyväuskaisille pitbulleina. Näitä koiria tuotiin itärajan takaa ja näillä teetettiin Suomessakin pari pentuetta 1990-luvulla, lähinnä pennutusta tapahtui Oulun seudulla sekä itärajalla. Pentuja myytiin aitoina pitteinä, joita nämä koirat eivät tietenkään olleet. Nämä sekarotuiset koirat, joita pitbulleiksi väärin kutsuttiin, muodostivat Suomeen oman kantansa.

2000-luku

2000-luvulla vaakakuppi on kääntynyt nurin. Edelleen Suomeen tuodaan aitoja APBT-koiria Yhdysvalloista, aikaa, vaivaa ja rahaa säästämättä. Nämä koirat edustavat amerikanpitbullterrieriä aidoimmillaan. Jos on hankkimassa itselleen amerikanpitbullterrieriä, on syytä toimia oikein ja hankkia itselleen aito rodun edustaja. Näitä ei saa Suomesta, Tällinnasta, eikä Venäjältä. Aidon amerikanpitbullterrierin saa Yhdysvalloista. Tällaisia aitoja APBT-koiria on Suomessa vannoutuneiden rodun harrastajien lemmikkeinä.

Kuitenkin valitettavasti näiden koirien lukumäärä on murto-osa Suomeen kasvaneesta ihme-pittikannasta, joita virheellisesti pitbulleiksi kutsutaan. Nämä pitbull-

tyyppiset koirat ovat levinneet Suomeen SATHY ry:n luon-

maan helpo- ja miellyttävään maaperään

ja ajautuneet ihmisille jotka eivät tiedä mikä aito APBT on. Tämä on erittäin valitettava kehityssuunta, joka on ikävä kyllä tapahtunut meitä aikaisemmin esim. Ruotsissa. Teetetään pentuja paperittomilla, monirotuilla koirilla, jotka eivät ole pitbullia nähneenkään, ja myydään pennut pitteinä. Hyvä esimerkki tästä on toukokuussa 2006 lehtipalstalla ollut myynti-ilmoitus: myydään pitbull-narttu. Tarkempi teksti selvittää, että kysymys on bullterrieri-dalmatiankoiraristeytyksestä. Mitä tekemistä tällä koiralla on pitbullin kanssa? No ei yhtään mitään, mutta eihän kukaan osta koiraa, jos ilmoituksessa ei lue maagista sanaa "pitbull". Todella omituista meininkiä.

Amerikanpitbullterrieri on todella upea, perinteikäs koirarotu, Yhdysvaltain kansalliskoira, jonka loisteliaassa maineessa on näköjään helppo paistatella, vaikka sukupuusta ei löytyisi kuin kapinen amstaffi-sekoitus.

Toinen omituinen seikka on pitbull-koirien huono maine, joka on peräisin median luomasta taistelukoira-myytistä. Täysin tuulesta temmattua. Kuitenkin niin totta, että pitbull-tyyppisiä koiria myydään nyt kovalla rahalla taistelukoira, ja wannabe-pitkihörhöt kulkevat sitten ympäri kaupunkia omituisen mastiffi-tyyppisen koiran kanssa, koiralla kaulassa teräsketjut ja piikit, ja omistaja uhoaa koiran olevan oikea pitbulli. Kerrassaan kummallista ja kauhistuttavaa meininkiä.

Rekisteröinti

Yksi asia, josta erottaa oikean, alkuperäisen amerikanpitbullterrierin huonoista pitbull-kopioista, on rekisteripaperit. Aidolla APBT-koiralla on AINA rekisteripaperit kunnossa. Kasvattaja hoitaa koiran rekisteröinnin ja antaa rekisteripaperin pennun mukana omistajalle. Jos papereita ei kuulu, ei koira ole rekisteröity eli koira on sekarotuinen. Sekarotuinen ei ole sama asia kuin amerikanpitbullterrieri.

1980- ja 1990-luvulla amerikanpitbullterrierit yleisesti ottaen rekisteröitiin ADBA:ssa (American Dog Breeders Association) ja UKC:ssa (United

Kennel Club). ADBA:ssa rekisteröitiin työkoira-amerikanpitbullterrierit ja UKC:ssa rekisteröitiin näyttelykoira-amerikanpitbullterrierit.

1990-luvun loppupuolella ADBA kadotti punaisen langan rekisteri-asioissa ja ryhtyi dollarin kiilto silmissään rekisteröimään pitbull-miksejä aitoina pitteinä. Riitti että sukupuussa oli joskus ollut joku pitti ja paperit tulivat postissa kotiin. Tämä johti siihen, että mastiffi-tyyppisiä koiria ryhdyttiin rekisteröimään ADBA:ssa pitbulleina, jotta nämä koirat pääsisivät osallistumaan ADBA:n järjestämiin taakanveto-kisoihin USA:ssa. Nämä kisat ovat suosittuja ja kyseessä on jo kohtuullisen iso business. Nykyään monet kasvattajat pitävät ADBA-papereita lähinnä vessapaperina, muutamia poikkeuksia lukuunottamatta, ja ovat siirtyneet muihin rekistereihin (BFKC, SDR).

ADBA:sta on tullut ns. kerrostalokasvattajien ja kotikasvattajien rekisteri juuri rekisterin huonon maineen takia.

Ikävä kyllä nykyään ADBA:sta löytyy yhä enempi itä-blokki-kenneleitä, jotka ovat ujuttaneet mukaan omia koiraristeytyksiään, molossityyppisiä jättipitti-koiria ja paljon muuta. Näin ollen jos koiralla on ADBA-paperit, ei koira välttämättä ole aito pitti.

Aidot, oikeat työkoira-amerikanpitbullterrierit ovat siirtyneet 1990- ja 2000-luvuilla uusien, rehellisten rekisterien pariin. Näitä ovat etenkin BFKC (Bona Fide Kennel Club), Carl Mimsin perustama ja ylläpitämä rekisteri, johon rekisteröidään vain aidot työkoira-amerikanpitbullterrierit. Toinen samantyyppinen rekisteri on SDR (Sporting Dog Registry). Jos koirallasi on paperit BFKC:sta tai SDR:sta, on koirasi 100 % aito amerikanpitbullterrieri.

Epäselvissä rekisteriasioissa voit aina ottaa yhteyttä SATHY ry.:hyn, selvitämme asian puolestasi. Nyrkkisääntönä kuitenkin sanottakoon, että jos koiralla ei ole papereita, se ei ole pitbulli, vaikka voissa paistaisi, tästä syystä koiran rotu kannattaa tarkistaa ennen hankintaa. Jälkikäteen koiran rotua on mahdoton muuttaa.

Aito amerikanpitbullterrieri, terapiakoira parhaimmillaan. Koira on ihmisen paras kaveri ja amerikanpitbullterrieri on todella lempeä sellainen.

Mitä koirat ovat tuhonneet?

*Joskus koiraharrastajien parissa puhutaan koiran tihutöistä samaan tapaan kuin ne olisivat suuriakin meriittejä. Harvoin isotkaan tuhot aiheuttavat koiralle muuta kuin hieman komentamista. Miksi? Koska koira on ihmisen paras ystävä!
Nyt kysytään, mitä koirat ovat tuhonneet?*

Isäni porontaljan, josta suurin löydetty palanen oli noin kämmenen kokoinen, ja Ford Granadan takapenkin, joka maldtui ylhäältä noin 10 sentillä. Muovimattoa on irronnut aikoinaan HOASin kämpästä reilusti yli neliö, ja yhteen kämpään olen tehnyt osapaneloinnin eteiseen, kun joku söi sieltä tapetit aina metrin korkeuteen asti.

-Markku

Ei paljon, jakkaroiden jalkoja, pahvilaatikoita tms. on kaluttu. Hiljattain tosin meni Konrad Lorenzin "Koiranelämää"... ;-) Vanha paperi varmaan maistui hyvältä. Tai niinköhän oli sisällöstä eri mieltä.. Eikä mitään muita kirjoja sen ympäriltä...

-Pena

Ensimmäinen koirani, joka ei koko 11-vuotisen elämänsä aikana tuhonnut ikinä mitään. Paitsi kerran kun sain kirjeen Afrikasta yhdeltä mustalta pojalta, se oli silputtu päreiksi. Pohdimme sitten, että oliko siinä vähän rasistin vikaa... Muidenkin koirien kanssa olemme päässeet varsin helpolla. Vanha koira oli ahne ja tarvitsi useita takkeja ja housuja, joiden taskuihin olin unohtanut koirannameja, ja valitettavasti en koskaan oikein oppinut olemaan unohtamatta niitä sinne. Pentuna se söi parin viikon sisään useita herätyskelloja, mutta ei juuri muuta kyllä tuhonnutkaan. (Kellokauppias vähän ihmetteli kun tulin lyhyen ajan sisällä ostamaan kolmatta "edullista perusherätyskelloa"...). Nuori koirani on ihan älyttömän energinen riiviö, mutta käyttäytyy käsittämättömän hyvin yksinollessaan. Pentunakin se silppusi vain omia petejään ja lelujaan. Kerran automatkan aikana se silppusi yhden sillä petinä olleen tyynyn siten, ett-

en matkan aikana huomannut mitään, mutta kun pääsimme perille ja avasin takaoven, ulos pölähti ihan uskomaton määrä tyynyntäytettä.

-Merja

No yksi päivä oli kadonnut eteisen lipastosta muoviset vetimet (6 kpl), puinen paistilasta on kanssa mystisesti kadonnut ja puhelimen jatkojohto lyhen-

kää lankaa ihan helposti.

-x

Mulla on noita paistinlastoja mennyt varmaan enemmän kuin possunkorvia. Niisää kun on sekä maku, että tuo puu. Sitten tuli mieleeni kun unohdin joskus ulos lähtiessäni työstäväni vessan ovan auki, ja tietysti hänen nuori narttukoiria päätti naisellisesti kaunis-

Mitään en oo tuhonnu! Enkä minä!!! Nämä suomalaiset vanhaenglanninbulldoggit pääsevät usein pälkähästä leikkimällä erittäin viatonta...

tyi kerran puoli metriä.

-x

Muutaman kuukauden ikäisenä koiramme oli sangen kiinnostunut talosta tai paremmin sen kalusteista, uutuuttaan kiiltävästä mahonkitasosta sai hampailla hyvin pitävän otteen ja samoin uudet jalkalostat olivat erityisen mielenkiinnon kohteena. Ja tunnetusti kipsilevy ei kulmissa ole kovinkaan kestävä tekoo ihmisenkään käsittelyssä saatikka sitten koiran purukaluston kohteena ollessa. Kevään tultua aikaan pihalla viettäessään on alkanet kiinnostaa pihapuut, etenkin kävyt tuntuu olevan maukasta purtavaa. Viimeisimpänä oli "päiväuniensa" aikana tuhonnut kudotun sängyn päiväpeiton, komea reikä keskellä peittoa, myös matoista saa mukavasti kulmahampaalla kiinni ja perässä voi vetää pit-

tautua. Seuraavana päivänä marssin Stockmanille, ja näytin myyjälle väknyräksi kaluttua ripsiväriharjaa, josta puuttivat kaikki teksitit ja merkit: "Yksi uusi tällainen, kiitos" Myyjällä oli hymy herkässä. :-)

-Masa

Eksoottisin taitaa olla joulu-kuusen kynttiläsarjan virtajohto. Se olikin sitten viimeinen johto jota koiramme yritti pureksella, sen jälkeen oppi. Ilmeisesti 220V hampaisiin on tarvittavassa määrin unohtamaton kokemus.

-Risto

Eipä myöskään mitään valan eksoottista tule mieleen... ihan perusjuttuja mutta ihan riittävän paljon näin muutaman kuukauden ajalle: massamattoa (joskin huonosti liimattua) noin 5 neliömetriä, pari mattoa, pari kenkää, pari ruokakulhoa, etei-

sen lipasto osittain (pienenee aina kulmista), rottinkinen kori (tämä oltiin tuhottu suurella tunteella), tyyny, hiukseeli, huulipunia, meikkipussi (jokainen komponentti tuhottu huolellisesti erikseen). Koira uros (7 kk), joka aluksi tuhosi lähes kaiken irtaimena olevan jäädessään yksin... koki jouluna jonkinlaisen ihme parannuksen jonka jälkeen ei tuhonnut "juurikaan" mitään :)

-Tero

Koiramme on 11/2-vuoden elinaikansa aikana tuhonnut: lampun johdon, joka onneksi ei ollut seinässä, Aino-tossun tupsun, oman patjansa, vähän lakkaa lattialistan pinnasta, eli ei mitään tärkeää. Meillä oli Donnan pentuaikana aina tapana jättää Donnalle jotain luvallista järsittävää kuten pahvilaatikoita ja puruluuta.

-x

Pennuista en tiedä mitään, mutta entisen työkaverin koira söi yhden seinän (kipsilevyä) turhaututtuaan. Oma koirani söi vanhempieni auton takapenkkiin ison reiän, samoin kuin entisen tyttökaverini käteen, mutta muuta eksoottista ei sitten tainnutkaan mennä.

-TK

8 kk pentuni on toistaiseksi onnistunut tuhoamaan mm. kameran, pistetaluttimen, parit kengät, parit tyyny, kahvi- ja raesokeripaketin, nylon hihnan, patjan ja minun hermoni. Noin niin kuin muutamia mainitakseni.

-JH

Tsemppiä! Yks mun koiran bravuri oli hakea roskien keittiön alakaapista ja mennä olohuoneeseen matolle sen sisältöä tutkimaan. Erityisesti käytetyt kahvisuodatinpussit tuntuivat olleen todella kiinnostavia.

Ja sitten se varasti leipäveitsen semmoisesta magneettitelineestä, ja söi siitä kahvan. Ja arvatkaapa mistä leipäveistä pidetään kiinni kun sen kahvaa järsitään. Meillä oli onni mukana ja selvitettiin tikeillä ja kuukauden koipipaketilla. Eläinlääkäri tosin kysyi, pieni pilke mukana, että miten minä kohtelen koiraani, kun se jo näin nuorena viiltelee ranteitaan.

-M

SATHY t-paidat

Vuoden 2006 SATHY ry. jäsenmaksun heti vuoden alusta maksaneet jäsenet saavat tänä SATHY ry:n juhluvuonna itselleen upean SATHY 10-vuotis juhla t-paidan. Paidan koot ja värit esiteltiin jäsenkirjeessä vuoden alussa.

T-paita on edelleen työn al-

la, johtuen siitä, että vieläkin lähes 25 % jäsenistä ei ole ilmoittanut haluamaansa paidan kokoa, mallia ja väriä! **HUOM!** Katso tämän lehden takakannessa olevaa osoitelippua. Jos siinä lukee paidan koko, malli ja väri, on asia Sinun kohdaltasi kunnossa.

Jos osoitelipussa EI lue muuta kuin oma nimesi ja osoitteesi ja tiedät maksaneesi jäsenmaksun vuoden alusta asti, ota yhteyttä SATHY yhdistykseen nyt heti sähköpostitse osoitteeseen info@sathy.fi ja ilmoita haluamasi jäsenpaidan koko, malli ja väri.

**Huom! Jäsen!
Tärkeää asiaa!**

Toivomme että kaikki ilmoittaisivat omat paitatietonsa mahdollisimman pikaisesti, jotta paidat päästäisiin tilaamaan, painattamaan ja lähettämään jäsenille kesän aikana. Toimi siis nyt heti!

SATHY osto & myynti

Internet-osoitteessa www.sathy.fi on maksuton koira-aiheinen osto & myyntipalsta. Palstalla voi ilmoittaa myytävänä olevasta uudesta tai käytetystä koiratarvikkeesta tai palvelusta. Uusimmat ilmoitukset julkaistaan myös SATHY Uutiset -lehdessä. Koiria tai pentuja ei saa ilmoittaa myytäväksi/ostettavaksi.

Ostetaan koiranhäkki Audi avanti farkkuun. Koirani on gordoninsetteri, joten häkki oltava suht iso. Mielellään kiinnostusmahdollisuus ja sivusta avattava. Hp.max. 100e. Oulu. Puh. 040 517 3252 janne_kivela@hotmail.com

Ostetaan kahden koiranhäkki Citroen Berlingoon. Mitat syvyys 120 cm, leveys 100 cm ja korkeus max 100cm. Tarjoa... Vantaa. vanplan-ta@hotmail.com

Ostetaan kuljetuslaatikko 25 kg koiralle. Ei häittäa vaikka on kulunut. Pääasia, että on ehjä. Soita HETI. Kiitos etukäteen. Helsinki. Puh. 050 3600 199 metallimikko@yahoo.com

Ostetaan autohäkki isolle dobberin urokselle Opel Astra farkkuun vm. 95. Kokkola. Puh. 050 560 8394 annina.ronnkvist@cop.fi

Myydään muovinen koiranpeti, musta, 60 cm. Käyttämätön. Hp. 13 e. Joensuu. hmu78@luukku.com

Myydään erittäin hieno kaulapanta ja talutin täyttävää kristalleja pannan pituus 28cm ja taluttimen 127cm sopii siis kääpiökoiralle hp.15 e kuvia mahdollista saada. Hp.15e. Vantaa. Puh. 040 413 9628 sipu73@netti.fi

Ostetaan koiraverkko Ford Focus (05) Farmariin, Etelä-Suomi. Puh. 040 570 7523 harry.piela@iki.fi

Ostetaan pikaisesti, toukokuun aikana (mielellään) Clipper-lentoboxi nro 6. Muutkin merkit huomioidaan. Espoo. Puh. 0400 709 733 tiina_alberti@hotmail.com

Ostetaan sitruunapanta. Helsinki. RaaraE@hotmail.com

Ostetaan sekarotuiselle koiralle 4x4 kokoinen ulkoiluhäkki, muutkin koot huomioidaan. Koskenkorva. minna.ojainvali@elisanet.fi

Myydään nahkainen kuristuspanta 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70 cm Hp.12 kpl. Kuopio. Puh. 040 413 1900 jari.fakta@elisanet.fi

Ostetaan koirakalteri Mitsubishi galant farmariin vm-98 Espoo. tit-ta.haanpera@welho.com

Ostetaan koiraverkko Renault Laguna II:seen(-01 eteenpäin) Perniö. Puh. 0440 522 920 antti.peltonen@luukku.com

Myydään koiran koppi.

Talvieristetty. Katto on viisto, katon väri musta, muuten koppi väri punavalkoinen. Koppi on kaksiosainen ja toisessa osassa on ikkuna. Ollut vähäisessä käytössä suomenpystykorvalla ja sitä ennen labradorinnoutajalla. Koppi on Lappeenrannassa. Mahdollisuus saada kuvia sähköpostilla: anni.liuk@suomi24.fi Hp.tee tarjous!. Lappeenranta. anni.liuk@suomi24.fi

Ostetaan koiraverkko Nissan Primera vm.99! Soita ja tarjoa tai laita sähköpostia, uutena maksaa 150e! Hp.40-65e. Helsinki. Puh. 040 5944 683 jenaja@netti.fi

Ostetaan suomenajokoiralle talvieristetty koirankoppi, toivomus avautuva katto. Hp.10e-500e. Varkaus. Puh. 0400 139 333 hannu_rissanen@pp.inet.fi

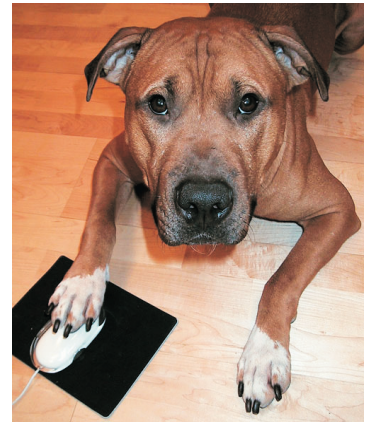
Ostetaan isolle koiralle aita-verkkoa isoa aitausta varten.. Korkeus 100-200 cm. Pienetkin erät käy! Tarjoa! Varkaus. marika.lysinen@suomi24.fi

Ostetaan halpa koirankoppi, 50-150e Oulun alueelta. Tarve 15.5. alkaen. Myös rivitalon pihalle muoviaitaa. Tarjoa! Oulu. Puh. 040 541 7923 annina.nawa@mail.student.oulu.fi

Ostetaan edullinen kahden koiran häkki pakettiautoon. Tarjoa! Helsinki. sari-ta.karppi@netti.fi

Ostetaan pentuaitaus Lohja. mira70@luukku.com

Myydään vetovaljaat, kaari ja ahkio saksanpaimenkoiralle, vähän käytetyt, tarpeettomana. Hp.tarjoa. Kuopio/Jyväskylä. Puh. 045 651 4369 lee-

na.raisa@luukku.com

Ostetaan yhden koiran häkki tai irroitettavalla väliseinällä oleva kahden koiran häkki, peugeot 405 vm.90 olevaan autoon. Häkki tulisi olla tarpeeksi tilava saksanpaimenkoiralle/-koirille. Seinäjoki. Yoda-@luukku.com

Ostetaan 3 kpl ISOJA (korkeus oltava noin 1m) kuljetushäkkejä pakettiautoon. katso k o t i s i v u a www.phnet.fi/public/susi.luu ,niin näet koirien koot. Lahti. Puh. 0400 717 868 susi.luu@pp.phnet.fi

Myydään koiran kuljetushäkki. Koko pit 77cm, leveys 54cm, kor 62cm. Sopii ainakin golfiin perälle hyvin. Hp. 50€. kannus. Puh. 044 540 5482 cruiser@luukku.com

Myydään lähes käyttämätön koiran näyttely-/kuljetushäkki. Koko 91x71x61 cm. Kajaani. Puh. 050 362 6973 riikka.puoskari@oyk.fi

Myydään ferplast muovi kaukalo koiralle lepo paikka.uudenveroinen. Koko pit 85cm lev 55cm. Hp. 35e. Järvenpää. Puh. 040 565 0035 mj.pirjo@jippii.fi

Lisää ilmoituksia Internetissä www.sathy.fi!

Tilaa omat taakanvetovaljaat!

Tilaa nyt työkoirillesi oikeat, superkestävät, nimenomaan taakanvetoon tarkoitetut taakanvetovaljaat! Valmistaja on ruotsalainen taakanvetoekspertti, joka itsekin omistaa pari SATHY koiraa, joiden kanssa harrastaa tietenkin taakanvetoa.

koiran nimikointi brodeerarruna valjaisiin, kaksiväriset valjaat, kaksinkertainen nylonnauha, jne. Jos haluat jotain ekstra koirasi valjaisiin, ilmoita tästä tilauksen yhteydessä ja saat tietää hinnan.

Laadukkaat valjaat mittatilaustyönä

Nämä taakanvetovaljaat on alusta loppuun asti käsintehty. Materiaalit ovat todella kestäviä ja on tarkoitettu nimenomaan työkoirien käyttöön. Valjaissa käytetään laadukasta, mustaa nylonnauhaa ja pehmeitä pehmusteita. O-renkaat on hitsattu joten ne eivät rikoontu. Valjaisiin saatavan pehmusteen saa lähes minä värinä tahansa ja takana oleva puu tehdään saman väriseksi.

Nämä taakanvetovaljaat saa myös erikoisvarusteltuina, kuten

Mittausohjeet ja tilausohjeet

Valjaiden mittausohjeet löydät SHOP SATHY Internetsivuilta. Mittaa koirasi tarkoin, sillä taakanvetovaljaiden hyvä istuvuus on tärkeää. Valitse sen jälkeen haluamasi taakanvetovaljaiden väri. Tilaa valjaat siis osoitteesta www.sathy.fi/shop

Hinta

Taakanvetovaljaiden hinta on noin 100 e, riippuen koirasi

koosta. Amerikkääpiöterrierille ja amerikkarvatonterrierille taakanvetovaljaat maksavat noin 50-60 e, amerikanpitbullterrierille taakanvetovaljaat maksavat noin 100 e, vanhaenglanninbulldogille taakanvetovaljaat maksavat noin 100 - 120 e ja amerikanbulldogille taakanvetovaljaat

maksavat noin 110 - 130 e. Hinta sisältää postituskulut suoraan tilaajalle. Taakanvetovaljaat tullaan lähettämään joko Postin kautta tai Matkahuollon kautta, riippuen siitä kumpi on edullisempaa ja helpompaa. Taakanvetovaljaiden toimitusaika on 2-4 viikkoa, riippuen tilausruuhkasta ja Postista.

Lämpimän kesän upeimmat hauvapukineet tietenkin Hauvapukimosta!

Kesän tyylikkäämmät ja kauneimmat pukineet hauvallesi saat Hauvapukimo Tassu-taskusta. Mallit ja värit tilauksen mukaan.

Uutuuksina loimet heijastimilla, pehmoiset makuualustat ja paljon muuta!

Katso lisätietoja kotisivuiltamme www.hauvapukimo.com

www.hauvapukimo.com • info@hauvapukimo.com
Puh (09) 852 3224 (iltaisin) • Gsm 0400 762 592

SUUNNITTELE ITSE OMA NIMIKYLTTI
NIMIKYLTTI.COM

**UPEAN VÄRISET, TYYLIKKÄÄT, EDULLISET
NIMIKYLTTIT KOIRALLE, KISSALLE, HEVOSELLE,
POSTILAATIKKOON, KOTIOVEEN, JNE.**

**Nimikyltit mm. koiran
kaulapantaan. Malleja ja värejä
joka lähtöön! Väreinä mm.
pinkki, lila, sininen, punainen,
teräs, messinki...**

Hintaesimerkkejä:

- pieni nimikyltti 7,90 €
- iso nimikyltti 9,90 €
- ovilaatta 14,90 €
- iso ovilaatta 29,90 €

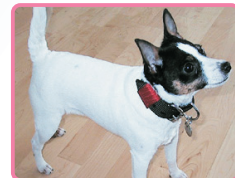
**Kaikki hinnat sisältävät kyltin,
kaiverruksen sekä postituksen
kotiin. Tarkat koot ja mallit
WWW.NIMIKYLTTI.COM**

Toy Fox Terrier Kennel

**TULOSSA KESÄKUUSSA, 17.6.2006 TOY FOX TERRIER -TAPAAMISPÄIVÄ KAIKILLE
AMERIKANKÄÄPIÖTERRIEREILLE! KATSO LISÄTIETOJA WWW.TOYFOXKENNEL.COM**

- Euroopan suurin ja johtava amerikankääpiöterrieri-kenneli
- tuotamme koiramme niiden alkuperämaasta, Yhdysvalloista, parhailta mahdollisilta kasvattajilta, mm. Eliza Hopkins, Margo Carter, Mary Ruth Schneider, Shirley Thompson
- jalostamme amerikankääpiöterrierimme ainoastaan parhaimmista mahdollisista koirista, jotka polveutuvat parhaimmista, terveimmistä ja halutuimmista sukupuista
- kaikki koiramme on rekisteröity maailman suurimmassa työkoirajärjestössä United Kennel Clubissa (Purple Ribbon)
- jalostukseen käytettävät koirat testataan fyysisesti eläinlääkärin toimesta ja psyykkisesti työkoirakouluttajan toimesta. Vain 100 % terveet koirat kelpaavat.
- kennelissämme jalostetaan tri-color ja white & tan koiria. White & tan koiria yksinoikeudella Euroopassa.
- pentumme kasvavat kotiloissa ihmisten keskellä, jotta ne saisivat parhaan mahdollisen alun myös henkiselle kehitykselleen. Meillä riittää aikaa ja kiinnostusta kasvateillemme myös niiden aikuistuttua.
- kasvattamamme pennut luovutetaan madotettuina, rokotettuina, rekisteröityinä, mikrosirutettuina ja täydellä terveystakuulla varustettuina, tuhdin ja upean pentupakkauksen kera, sis. mm. virallisen koiran EU passin
- Toy Fox Terrier Kennelin tavoitteena on amerikankääpiöterriereiden erinomainen laatu – ei määrää!
- suunnitteilla kesäksi 2006 upeita pentuja, lisää tietoja kotisivuiltamme www.toyfoxkennel.com

- Puhelin 045 630 4345
- Sähköposti info@toyfoxkennel.com
- Kotisivut www.toyfoxkennel.com

Lähtettäjä:
SATHY
Suomen
amerikkalaisperäisten
työkoirarotujen
harrastajayhdistys ry.
Korkeakalliontie 69
03300 Otalampi

Port Payé
Finlande
137563

post

ECONOMY

Koiratuote mukana SATHY-tapahtumissa!

Tervetuloa edullisille ostoksille Koiratuotteen myyntipisteeseen SATHY Kevätkinkereille ja SATHY Kesäpäiville! Tällä kupongilla näissä SATHY tapahtumissa jokaisen ostoksen yhteydessä yllätyslahja!

"Totta kai kannattaa ostaa koiralle tarvikkeet ja tuotteet Koiratuotteesta. Hinnat ovat edullisemmat, takuu, kaikki tuotteet ovat valikoitua laatua, oma kasvattajaklubi, ... Mitä järkeä on ostaa muualta ja maksaa jopa TUPLASTI enemmän samoista tarvikkeista? Kaiken lisäksi Koiratuotteesta on paljon sellaista mitä muualta ei löydy eikä saa. Koiratuote on koiraharrastajien perustama ja ylläpitämä ja siksi koiranomistajan asialla!"

Suomen LAAJIN valikoima koiratuotteita!

Toukokuussa 2006 tehdyssä vertailussa Koiratuotteella on Suomen suurin ja laajin valikoima koiratuotteita Internetissä.

Possunkorva-liuskat 7,90 €/100kpl

Quiet Time™ koiranpeti alk. 13,30 €/kpl

Punkkipanta 5,60 €/kpl

Kumipossu alk. 2,47 €/kpl

Possunkorva, XL 28,50 €/50kpl

Teräskuppi, 4,5 lit. 10,35 €/kpl

VERTAA, KOIRATUOTE ON EDULLINEN Säästä jopa 300 - 400 € vuodessa*

Tuomme itse maahan ja vertailemme jatkuvasti yli 20:nen maahantuojan ja tukun hintoja. Valikoimiimme kelpuutamme vain ostajalle edulliset ja laadukkaat tuotteet.

Hintavertailuesimerkki, tehty toukokuussa 2006:

BF puruluurulla 4 kpl:
Koiratuote 1,90 €
S-Market 2,60 €
Säästö: 27 %

Koiran kuljetuskassi:
Koiratuote 1,990 €
Petpark 24,95 €
Säästö: 20 %

Kynsileikkuri giljotiini:
Koiratuote 3,50 €
Musti ja Mirri 6,60 €
Säästö: 47 %

Koiran metallihäkki:
Koiratuote 58 €
Petin koiratarvike 109 €
Säästö: 47 %

Pastellipanta:
Koiratuote 7,50 €
Musti ja Mirri 12,90 €
Säästö: 42 %

Hurttapelastusliivi:
Koiratuote 18,90 €
Terrieri.net 28,00 €
Säästö: 32 %

www.koiratuote.fi

Internet-myymä: www.koiratuote.fi, puhelin 045 636 0596, 045 630 4345. Varastomyymä: Vihti, kts. ajo-ohje netistä.

*Keskiverto koiranomistajan säästöt vuodessa ovat jopa 300 - 400 € per koira jos ostaa koiranruoat, lelut, puruluut, namit, pedit, pannat, taluttimet ja tarvikkeet Koiratuotteesta. Valitsemalla tarjoustuotteita on säästö jopa suurempi.

SATHY-jäsen!
Säästä vielä
enemmän!

SATHY ry:n jäsenille Internet-
kaupastamme -5 % alennus 31.5.
asti alennuskoodilla:
SATHYTOUKO